

2η ΕΝΟΤΗΤΑ

Ζούμε με την οικογένεια

Νεοελληνική Γλώσσα
Β΄ Γυμνασίου

Το γράμμα είναι η μεγαλύτερη χαρά του κόσμου. Δεν ξέρεις τι έχει μέσα, και πεθαίνεις από αγωνία να τ' ανοίξεις. Κι όταν η μεγάλη μου αδελφή το διαβάσει, ξέρεις πως η γιαγιά θα 'ρθει από το Λιάσκοβετς στο σπίτι μας. Και αυτό θα πει ένα μεγάλο καλάθι κεράσια, και θα πει φρέσκα λουκάνικα (α, πώς μ' αρέσουν τα λουκάνικα!) και θα πει γλυκό με ξερά δαμάσκηνα. Και αυτό θα πει παραμύθια. Α, τα παραμύθια της γιαγιάς! Περιμένουμε πώς και πώς την ώρα να πάμε να ξαπλώσουμε πιο νωρίς.

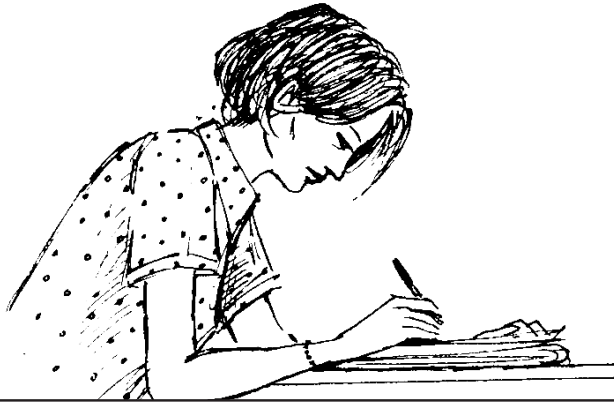
Η γιαγιά θα 'ρθει να καθίσει κοντά στα κρεβάτια μας και θ' αρχίσει τις ιστορίες. Μα να που ο μικρός μου αδελφός λέει: «αυτό το παραμύθι το ξέρω» και τον παίρνει ο ύπνος. Κι εγώ το ξέρω. Να, εκείνο το «Σταρένιο παξιμάδι» το 'χω ακούσει να το λέει η μαμά και η Τατιάνα. Μα κάθε φορά που η γιαγιά μάς λέει αυτό το παραμύθι αλλάζει φωνή και είναι σαν να λέει ένα άλλο παραμύθι. Όμως εκείνο που μου δίνει μεγαλύτερη χαρά είναι όταν κάνει η γιαγιά κανένα λάθος.

Τότε είναι που εγώ τη διορθώνω.

Τώρα γράφουμε ένα γράμμα στη γιαγιά για να της πούμε ότι την περιμένουμε πώς και πώς και ότι το καλοκαίρι θα πάμε εμείς να το περάσουμε μαζί.

Α, πόσο θα ευχαριστηθεί η γιαγιά με αυτό το γράμμα!

Ντόρα Γκαμπέ, «Εγώ, η μητέρα μου κι ο κόσμος»,
εκδ. Κέδρος, 1988 (διασκευή)

Γράμμα της Άννας – 2

Αθήνα,
Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου 1986

Αγαπημένη μου Καλυψώ,

Πήρα το γράμμα σου χθες και το διάβασα στο λεωφορείο. Από τη Δευτέρα, που άρχισα πάλι δουλειά, είναι η μόνη ώρα που 'χω δική μου. Τα απογεύματα, πέρα από τις δουλειές του σπιτιού, έχω τώρα και άλλη απασχόληση: Κάνω το διαπτητή στα καθημερινά «ματς» μεταξύ Άρη και Φίλιππου.

Προχθές παραλίγο να γίνουν δράματα εδώ μέσα. Πήρε κρυφά ο μικρός κάποια κασέτα του Φίλιππου, για να την ακούσει, η κασέτα μπερδεύτηκε, κόπηκε, αδύνατον να ξεμπλέξει, ώσπου κομματιάστηκε ολότελα. Ο μεγάλος έγινε θηρίο! Μίλησε άσχημα στο μικρό, εκείνον τον πήραν τα δάκρυα, δεν μπορούσε να σταματήσει, κι εγώ δεν ήξερα ποιον να μαλώσω [...]

Σε φιλώ
Άννα

Υ.Γ. Ο Φίλιππος την περασμένη Κυριακή έφαγε ψάρι ψητό.
Υ.Γ.(2) Μήπως ξέρεις πού μπορώ να βρω αγριογούρουνο; Μ' έχει τρελάνει ο μικρός. Ζητάει κάθε μέρα να του μαγειρέψουμε να δει πώς είναι. Στείλε μας, αν έχεις, και καμιά καλή συνταγή.

Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, «Σπίτι για πέντε»,
εκδ. Πατάκη, 1989 (διδασκευή)

Ένα γράμμα

1. Διαβάστε το κείμενο 1 και απαντήστε στις ερωτήσεις με προτάσεις του κειμένου.

- Γιατί το γράμμα είναι η μεγαλύτερη χαρά του κόσμου;
- Από πού έρχεται η γιαγιά και τι φέρνει μαζί της;
- Αρέσουν στα παιδιά τα παραμύθια της γιαγιάς;
- Τι αρέσει περισσότερο από τα παραμύθια της γιαγιάς στο παιδάκι που μας μιλάει;

2. Τα παιδιά στο κείμενο 1 θέλουν να γράψουν ένα γράμμα στη γιαγιά, που ζει μόνη της στο χωριό. Μπορείτε να γράψετε εσείς αυτό το γράμμα; Θυμηθείτε! Τα παιδιά την περιμένουν να έρθει από το χωριό για να μείνει λίγες μέρες στο σπίτι τους! Το κείμενο 2 μπορεί να σας φανεί χρήσιμο! Για ρίξτε μια ματιά!

3. Πάλι έκανε λάθος ο βιαστικός μας τυπογράφος! Για διαβάστε τις παρακάτω προτάσεις. Σας φαίνεται κάτι περιεργο; Σωστά! Μπέρδεψε πάλι τη σωστή σειρά των επιθέτων, και δεν ξέρει ποιο επίθετο από αυτά που είναι μέσα στην παρένθεση να χρησιμοποιήσει! Βοηθήστε τον εσείς!

(μεγάλα, εύκολα, καθημερινά, καλή, σωματική, πνευματική, μεγάλο, αμοιβαία, πικρή, απότομη)

- α. Ο παππούς είχε _____ υγεία, _____ αντοχή και _____ διαύγεια.
- β. Η Ελευθερία δε μιλούσε στις γειτόνισσες για τα _____ τους προβλήματα. Κουβέντιαζε μόνο για τα _____, τα _____ θέματα.
- γ. _____ και _____ μου φάνηκε η κουινιάδα μου.
- δ. Η προκοπή της οικογένειας στηρίζεται, σε _____ βαθμό, στην _____ κατανόηση των μελών της.

(Δυσκολεύεστε; Μπορείτε να συμβουλευτείτε και το λεξικό σας!)

4. Σύμφωνα με το κείμενο 1, η γιαγιά όταν έρχεται από το χωριό φέρνει ένα καλάθι κεράσια, φρέσκα λουκάνικα και γλυκό με ξερά δαμάσκηνα. Βρείτε τι άλλα προϊόντα από το χωριό θα μπορούσε να φέρνει μαζί της η γιαγιά και προσθέστε τα στη σωστή στήλη του πίνακα.

ένα καλάθι...	φρέσκα...	ξερά...

Η μαμά μου στο ημερολόγιό μου

«Ποιος έτρεχε κοντά μου όταν έπεφτα
ή φιλούσε το πονεμένο μέρος
και μου 'λεγε μια όμορφη ιστορία
για να γίνει καλά. Η μητέρα μου».

— Ανν Τέπλορ

Σήμερα
στη γιορτή της
θυμάμαι...

Ημερολογιάκι μου! Είναι 9.00
η ώρα τη νύχτα και θα ήθελα
να σου μιλήσω για μερικά
πράγματα που συμβαίνουν.
Μόλις πριν από λίγο μπήκα
στο σπίτι και η μαμά μου μου
είπε να πάω κατευθείαν στο
δωμάτιό μου και... θα τα πού-
με το πρωί. Τέτοιες ατάκες-
κλισέ από τους γονείς, με τρο-
μάζουν. Υπονοούν απειλές και
οργή, ενώ στην ουσία θέλουν
αλλά να σου πουν: «Καληνό-
χτα, έχεις κάνει μια κονταμά-
ρα και το ξέρεις, γι' αυτό σκέ-
ψου το λίγο πριν κοιμηθείς».
Αντί γι' αυτό όμως εσύ πέ-
φτεις για ύπνο τρέμοντας, από
το φόβο σου τι θα ξημερώσει
αύριο.

...ότι για πρώτη φορά στη ζωή μου ένιωσα πως η μητέ-
ρα μου είναι ένας άνθρωπος όπως όλοι, όταν μια συμ-
μαθήτριά μου στο γυμνάσιο διάβαζε την έκθεσή της
με θέμα τη μητέρα: «Ξέρω ότι δεν είναι τέλεια, συχνά
απορρίπτω τα πιστεύω της, ποτέ όμως την ίδια. Τη
δέχομαι όπως είναι και την αγαπώ πολύ, γιατί είναι η
μητέρα μου». Ξαφνιάστηκα τότε μ' αυτή την ιδέα.
Εγώ πίστευα ότι η μαμά μου ήταν το τελειότερο πλά-
σμα στον κόσμο. Την είχα θεοποιήσει και θύμωνα φο-
βερά με τον εαυτό μου όταν αμφισβητούσα ή δε δεχό-
μουν κάποια πρόταση ή γνώμη της. Της αφαιρούσα το
δικαίωμα να είναι διαφορετική από μένα, όπως δε
φανταζόμουν ότι μου επιτρεπόταν να είμαι αλλιώςτικη
από εκείνην. Κάποτε —πολύ αργότερα— κατάλαβα.
Κατάφερα να δω τα καλά και τα κακά της, να τη νιώ-
σω, να την παραδεχθώ και να την αγαπήσω. Έτσι μπό-
ρεσα κι εγώ να αποκτήσω εμπιστοσύνη στον εαυτό
μου, να διαφοροποιηθώ και να αρχίσω να ωριμάζω.

περ. «MISS», 5/1990

Η μαμά μου στο ημερολόγιό μου

1. Διαβάστε προσεκτικά τα ημερολόγια που έχουν γράψει τα παιδιά (κείμενο 3) και σημειώστε με Σ (Σωστό) ή Λ (Λάθος) τις παρακάτω προτάσεις:

Η μητέρα αδιαφορεί όταν τα παιδιά της πέφτουν και χτυπάνε.	
Στην έκθεσή της με θέμα τη μητέρα μια μαθήτρια έγραψε ότι πάντα συμφωνεί με τις απόψεις της μητέρας της.	
Η κοπέλα που γράφει το ημερολόγιο απέκτησε εμπιστοσύνη στον εαυτό της όταν κατάλαβε ότι η μητέρα της δεν είναι τέλεια.	
Οι γονείς χαίρονται όταν τα παιδιά τους παραβαίνουν τους κανόνες ή τους περιορισμούς που τους έχουν βάλει.	
Με τη φράση «Θα τα πούμε το πρωί» οι γονείς θέλουν στην πραγματικότητα να κάνουν τα παιδιά τους να σκεφτούν τι λάθος έχουν κάνει.	

2. Προσπαθήστε κι εσείς να γράψετε ένα κείμενο για ημερολόγιο, όπου θα περιγράφετε ένα σημαντικό γεγονός που έχετε ζήσει με τη μαμά σας. Μην ξεχάσετε να βάλετε ημερομηνία και να γράφετε σαν να μιλούσατε σε ένα φίλο.
3. Το τελευταίο κείμενο του ημερολογίου (κείμενο 3) παρουσιάζει κάποιο γεγονός που συνέβη σε ένα παιδί, όμως δε δίνεται το τέλος της ιστορίας. Συνεχίστε το εσείς και δώστε το δικό σας τέλος.
4. Έχετε αισθανθεί κι εσείς την ανάγκη να γράψετε σε ένα ημερολόγιο; Στολίστε ένα τετράδιο με κολάζ από φωτογραφίες περιοδικών και ξεκινήστε να γράφετε! Θυμηθείτε κάποια διάσημα ημερολόγια, όπως αυτό της Άννας Φρανκ. Μπορεί και το δικό σας να γίνει κάποτε παγκόσμια γνωστό!

5. «Ποιος έτρεχε κοντά μου όταν έπεφτα ή φιλούσε το πονεμένο μέρος και μου 'λεγε μια όμορφη ιστορία για να γίνει καλά.»

«Εγώ πίστευα ότι η μαμά μου ήταν το τελειότερο πλάσμα στον κόσμο.»

«...δε φανταζόμουν ότι μου επιτρεπόταν να είμαι αλλιώτικη από εκείνην.»

Η συγγραφέας μιλάει για το τι γινόταν στο παρελθόν, όταν ήταν μικρό παιδί. Ξαναγράψτε τις προτάσεις αυτές σαν να μίλαγε για το σήμερα (το παρόν).

6. Βρείτε στα ημερολόγια του κειμένου 3 τα παρακάτω ρήματα:

*ένιωσα, διάβαζε, ξέρω, δέχομαι, αγαπώ, θύμωνα, δεχόμουν,
φантаζόμουν, κατάλαβα*

Κυκλώστε όσα από αυτά μιλάνε για το παρελθόν και υπογραμμίστε όσα μιλάνε για το παρόν.

(Για τη χρήση του ενεστώτα βλ. άσκηση 249 → Γλωσσικές Ασκήσεις, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

Συνεντεύξεις με μπαμπάδες

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ

«Έχω τον Μανώλη 13 ετών και τον Διαμαντή 17 μηνών. Τον Διαμαντή δεν έχω προλάβει να τον δω σχεδόν καθόλου από τότε που γεννήθηκε γιατί δουλεύω κυριολεκτικά από το πρωί μέχρι το βράδυ. Θεωρώ ότι η μεγαλύτερη επιτυχία ενός γονιού στη σημερινή εποχή είναι να καταφέρει να συνδυάσει επάγγελμα και οικογενειακές υποχρεώσεις, ειδικά όταν ο γονιός είναι καλλιτέχνης, που τότε ο συνδυασμός των δύο αγίζει τα όρια του άθλου.

“Μαζί τους ανακαλύπτω τον κόσμο από την αρχή. Όπως και τα όριά μου”.

Ο μεγάλος ήρωας είναι η μάνα τους, που ουσιαστικά έχει να μεγαλώσει τρεις γιους. Παρ' ότι δεν ασχολούμαι πολλές ώρες, ο χρόνος που περνάω μαζί τους είναι ποιοτικός. Φυσικά, ανησυχώ για τις παγκόσμιες εξελίξεις κι εύχομαι στα παιδιά μου να είναι τυχερά και υγιή».

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΙΑΤΣΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

«Ο Βασίλης είναι κιάλας δεκατεσσάρων χρόνων άντρας...

Εγώ δεν πολυκαταφέρνω να συνδυάσω τη δουλειά με το μεγάλωμά του, ευτυχώς κατάφερε να τα συμβιβάσει η Αθηνά (γέλια). Φυσικά, φροντίζω να τον βλέπω τουλάχιστον κάθε βράδυ και το Σαββατοκύριακο όσο πιο πολύ μπορώ... Η σκέψη μου όμως είναι πάντα εκεί. Αγαπάει και εμένα και την Αθηνά εξίσου, δεν κάνει διακρίσεις. Μαζί μου συζητάει από ανδρικά θέματα μέχρι ό,τι μπορείς να φανταστείς. Άλλωστε, εγώ έχω το καλό που έχουν οι περισσότεροι μπαμπάδες με τα παιδιά τους, είμαι σαφώς πιο ελαστικός. Δύσκολα του χαλάω χατίρι, προσέχοντας ταυτόχρονα να διατηρώ τις ισορροπίες με το πρόγραμμά του, το οποίο κατά κοινή ομολογία είναι υπερφορτωμένο και δεν ξέρω σε τελική ανάλυση αν αξίζει να είναι τόσο πολύ... Μαζί παίζουμε τένις, αλλά η μεγάλη μας ευχαρίστηση είναι να παρακολουθούμε τα παιχνίδια της ομάδας μας (είμαστε Παναθηναϊκοί και οι δύο). Για να καταλάβεις, δεν έχουμε χάσει ούτε ματς από το Champions League. Τις ωραιότερες στιγμές μας τις περνάμε στο καταφύγιό μας στην Άνδρο, τρελαινόμαστε και οι δυο για εκδρομές.

“Εύχομαι ο γιος μου να είναι ευτυχισμένος και να βοηθά το διπλανό του”.

»Εκείνο που μ' εντυπωσιάζει στον Βασίλη είναι η στάση ζωής του, βάζει στόχους, οργανώνεται σωστά κι έπειτα προσπαθεί να τους κατακτήσει. Σ' αυτό μου μοιάζει! (Πλατύ χαμόγελο). Όσον αφορά το μέλλον του με όλα αυτά τα τραγικά που συμβαίνουν... Είμαι πολύ αισιόδοξος και δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα επικρατήσει η τρομοκρατία και το κακό. Δε φοβάμαι για το μέλλον του γιατί πιστεύω πως είναι πολλοί περισσότεροι οι άνθρωποι που έχουν αγάπη μέσα τους παρά μίσος. Οι τελευταίοι είναι λίγοι και σκόρπιοι. Στη ζωή του, του εύχομαι να είναι αποτελεσματικός, ευτυχισμένος και να βοηθάει το διπλανό του».

περ. «MEN», Φεβρουάριος 2002

Συνεντεύξεις με μπαμπάδες

1. Διαβάστε προσεκτικά τις δυο συνεντεύξεις (κείμενο 4) και βρείτε ποιος είπε τα παρακάτω λόγια. Αν τα είπε ο Αιμίλιος Λιάτσος, βάλτε **Α. Λ.** και αν τα είπε ο Γιώργος Παρτσαλάκης, βάλτε **Γ. Π.**:

«Δεν πολυκαταφέρνω να συνδυάσω τη δουλειά με το μεγάλωμα του γιου μου, ευτυχώς τα καταφέρνει η Αθηνά»	
«Το γιο μου δεν έχω προλάβει να τον δω σχεδόν καθόλου από τότε που γεννήθηκε γιατί δουλεύω από το πρωί μέχρι το βράδυ»	
«Το μεγαλύτερο επίτευγμα ενός γονιού στη σημερινή εποχή είναι να συνδυάσει επάγγελμα και οικογενειακές υποχρεώσεις»	
«Μαζί μου συζητάει από ανδρικά θέματα μέχρι ό,τι μπορείς να φανταστείς»	
«Δύσκολα του χαλάω χατίρι, προσέχοντας να διατηρώ ισορροπίες με το πρόγραμμά του»	
«Του εύχομαι να είναι ευτυχισμένος και να βοηθάει το διπλανό του»	
«Τους εύχομαι να είναι τυχερά και υγιή»	

2. Μήπως ο καθηγητής σας ή ο διευθυντής του σχολείου σας είναι κι αυτοί μπαμπάδες; Ήρθε η ώρα να τους πάρετε συνέντευξη. Ετοιμάστε το ερωτηματολόγιό σας όπου θα ζητάτε να μάθετε πληροφορίες για τη σχέση τους με τα παιδιά τους. Τέλος, ρωτήστε τους τι θα εύχονταν στα παιδιά τους. Θα σας χρειαστούν ένα μαγνητόφωνο, φωτογραφική μηχανή, χαρτί και μολύβι για την απομαγνητοφώνηση. Μπορείτε να βοηθηθείτε και από τις συνεντεύξεις του κειμένου 4.

3. Ξαναγράψτε το απόσπασμα του κειμένου αντικαθιστώντας τα υπογραμμισμένα επίθετα με τα αντίθετά τους:

«Ο μεγάλος ήρωας είναι η μάνα τους, που ουσιαστικά έχει να μεγαλώσει τρεις γιους. Παρ' ότι δεν ασχολούμαι πολλές ώρες, ο χρόνος που περνάω μαζί τους είναι ποιοτικός. Φυσικά, ανησυχώ για τις παγκόσμιες εξελίξεις κι εύχομαι στα παιδιά μου να είναι τυχερά και υγιή».

(Για τη συμφωνία επιθέτου-ουσιαστικού βλ. ασκήσεις 97-128 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

4. Ξαναγράψτε τα παρακάτω αποσπάσματα σαν να μιλούσατε για το παρελθόν.

«Εκείνο που μ' εντυπωσιάζει στον Βασίλη είναι η στάση ζωής του, βάζει στόχους, οργανώνεται σωστά και έπειτα προσπαθεί να τους κατακτήσει.
Σ' αυτό μου μοιάζει...»

«Δε φοβάμαι για το μέλλον του γιατί πιστεύω πως είναι πολλοί περισσότεροι οι άνθρωποι που έχουν αγάπη μέσα τους παρά μίσος».

«Φυσικά, ανησυχώ για τις παγκόσμιες εξελίξεις κι εύχομαι στα παιδιά μου να είναι τυχερά και υγιή».

(Για τη χρήση του αορίστου βλ. άσκηση 259 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

Ο Ιωακείμ έχει προβλήματα

Ο Ιωακείμ δεν ήρθε χτες στο σχολείο. Ήρθε σήμερα το πρωί, αλλά ήρθε καθυστερημένος και ήταν όλο νεύρα, βαρύς και ασήκωτος και μας ξάφνιασε όλους. Δεν ξαφνιαστήκαμε και ιδιαίτερα που ο Ιωακείμ είχε έρθει αργά και με ύφος προβληματισμένο, μια και πολύ συχνά έρχεται σχολείο καθυστερημένα και με ύφος ανάλογο, ιδίως όταν έχουμε διαγώνισμα στη Γραμματική. Αυτό που μας ξάφνιασε ήταν, που η δασκάλα μας του χαμογέλασε πλατιά και του είπε:

– Ε, λοιπόν, συγχαρητήρια, Ιωακείμ! Θα πρέπει να είσαι ευτυχισμένος, έτσι δεν είναι;

Εμείς ξαφνιαστήκαμε ακόμα περισσότερο, γιατί μπορεί η δασκάλα μας μέχρι τώρα να ήταν ευγενική με τον Ιωακείμ (εντάξει, είναι καλή κι ευγενική με τον οποιονδήποτε), δεν του είχε δώσει όμως ποτέ της συγχαρητήρια. Ο Ιωακείμ παρ' όλα αυτά δε φάνηκε να είναι ευχαριστημένος, αντίθετα, πάντα με το ίδιο προβληματισμένο και στενοχωρημένο ύφος, πήγε και κάθισε στο θρανίο του, δίπλα στον Μεξάν. Γυρίσαμε όλοι και τον κοιτάξαμε με απορία, αλλά η δασκάλα χτύπησε δυνατά την έδρα με το χάρακα και μας είπε να καθίσουμε φρόνιμα, να κοιτάξουμε τη δουλειά μας και να αντιγράψουμε το κείμενο από τον πίνακα και χωρίς λάθη παρακαλώ.

Κάποια στιγμή άκουσα το Ζοφρουά από πίσω μου:

– Να το πεις και στους άλλους! Ο Ιωακείμ έχει ένα μικρό αδερφάκι!

Στο διάλειμμα, μαζευτήκαμε όλοι γύρω από τον Ιωακείμ, που στεκόταν ακουμπισμένος στον τοίχο με τα χέρια στις τσέπες του και τον ρωτήσαμε αν πραγματικά είχε ένα μικρό αδερφάκι.

– Ναι, μας είπε ο Ιωακείμ, χτες το βράδυ, ο μπαμπάς μου ήρθε και με ξύπνησε. Ήταν ντυμένος, αλλά αξύριστος, γελούσε ολόκληρος, με φίλησε και μου είπε πως από αυτή τη νύχτα θα είχα ένα μικρό αδερφάκι. Μου είπε να ντυθώ στα γρήγορα, τρέξαμε αμέσως και πήγαμε στο νοσοκομείο κι εκεί ήταν η μαμά.

Ήταν ξαπλωμένη, αλλά ήταν τόσο χαρούμενη όσο κι ο μπαμπάς και δίπλα της, στην άκρη του κρεβατιού ήταν το μικρό μου αδερφάκι.

– Μάλιστα, αλλά δε φαίνεσαι και τόσο χαρούμενος! του είπα εγώ.

– Και γιατί να είμαι; απάντησε ο Ιωακείμ. Πρώτα απ' όλα είναι κακάσχημο. Είναι πολύ μικρό, μια σταλιά, είναι κατακόκκινο, κλαίει όλη την ώρα, παρ' όλα αυτά όλος ο κόσμος το βρίσκει χαριτωμένο. Εγώ, έτσι και κλάψω λιγάκι στο σπίτι, μου βάζουν αμέσως τις φωνές να σταματήσω, άσε που ο μπαμπάς μου μου λέει από πάνω πως είμαι ένας ανόητος και του ζαλίζω τα αυτιά.

– Άσε, άσε τα ξέρω, είπε ο Ρούφους. Κι εγώ έχω ένα μικρό αδερφάκι κι είναι όλο προβλήματα. Είναι, βέβαια, όπως καταλαβαίνετε το χαϊδεμένο κι έχει το δικαίωμα να κάνει ό,τι θέλει.

— Από τότε που γεννήθηκε ο αδερφός μου, δε με έχουν αφήσει ήσυχο, είπε ο Ιωακείμ. Στο νοσοκομείο, η μαμά μου ήθελε να τον φιλήσω κι εγώ βέβαια δεν ήθελα καθόλου, αλλά τι να κάνω, πήγα και τον φίλησα και τότε ο μπαμπάς μου έβαλε τις φωνές κι είπε να προσέχω, γιατί λίγο έλειψε να αναποδογυρίσω την κούνια και πως ποτέ του δεν είχε δει τόσο αδέξιο πλάσμα σαν εμένα.

— Το απόγευμα, είπε ο Ιωακείμ, ο μπαμπάς μου με πήγε στο νοσοκομείο κι εκεί ήταν ο θεός μου ο Οκτάβιος, η θεία μου η Εντίθ, ακόμα κι η θεία μου η Λυδία κι όλοι έλεγαν πως ο μικρός μου αδερφός μοιάζει σε πολύ κόσμο, στον μπαμπά μου, στη μαμά μου, στο θείο Οκτάβιο, στη θεία Εντίθ, στη θεία Λυδία ακόμα και σε μένα. Κι ύστερα μου είπαν ότι πρέπει να είμαι πολύ χαρούμενος και, επιπλέον, τώρα θα πρέπει να είμαι πολύ φρόνιμος, να βοηθάω τη μαμά μου και να διαβάζω πολύ για το σχολείο. Ο μπαμπάς μου είπε ότι περίμενε από μένα να προσπαθήσω περισσότερο, γιατί μέχρι τώρα δεν ήμουν παρά ένας σκράπας, κι έπρεπε να γίνω το καλό παράδειγμα για το μικρό μου αδερφό. Ύστερα από αυτά με άφησαν ήσυχο, εκτός από τη μαμά μου, που μ' αγκάλιασε και μου είπε πως μ' αγαπάει πολύ, τόσο όσο και το μικρό μου αδερφό.

— Ρε παιδιά, είπε ο Ζοφρουά, τι θα λέγατε να παίζαμε λίγο ποδόσφαιρο πριν τελειώσει το διάλειμμα;

— Α, δεν ξέρεις και το άλλο, είπε ο Ρούφους. Όταν θα θέλεις να βγεις να παίξεις με τους φίλους σου, θα σου λένε να μείνεις στο σπίτι να προσέχεις το μικρό σου αδερφό.

— Αλήθεια; Τι μου λες; Χωρίς πλάκα, ας φροντίσει μόνος του τον εαυτό του! είπε ο Ιωακείμ. Στο κάτω κάτω δεν τον φώναξα εγώ να έρθει. Και θα βγαίνω να παίζω κάθε φορά που θα μου κάνει κέφι!

— Θα φέρνει ένα σωρό μπερδέματα, είπε ο Ρούφους, κι από πάνω θα σε λένε και ζηλιάρη.

— Τι; φώναξε ο Ιωακείμ. Ζηλιάρης εγώ; Αυτό δα μας έλειπε!

Κι είπε πως δεν είναι καθόλου ζηλιάρης κι είναι χαζό να το λέει κάποιος αυτό και δε θα ασχολιόταν καθόλου με τον αδερφό του. Το μόνο πράγμα που τον ένοιαζε ήταν να μην του σπάνε τα νεύρα και να τον φέρνουν να κοιμηθεί στο δωμάτιό του, να μην τον εμποδίζουν να βγαίνει, όποτε θέλει να παίζει με τους φίλους του. Σιχαίνονταν τα χαϊδεμένα κι αν τον ενοχλούσαν περισσότερο, ε, τότε θα έφευγε από το σπίτι και θα ήταν όλοι τους πολύ στενοχωρημένοι και τότε ας κρατούσαν τον Ηλία τους κι όλος ο κόσμος θα το μετάνιωνε σκληρά όταν θα έφευγε από το σπίτι, μα πιο πολύ οι γονείς του, όταν θα μάθαιναν πως είχε γίνει καπετάνιος σε ένα πολεμικό πλοίο κι έβγαζε πάρα πολλά λεφτά

και όπως και να το κάνουμε έχει βαρεθεί πια το σπίτι και το σχολείο και δεν έχει ανάγκη κανέναν κι όλες αυτές οι ιστορίες τον κάνουν να διασκεδάζει πολύ.

— Ποιος είναι ο Ηλίας; ρώτησε ο Κλοτέρ.

— Είναι ο μικρός μου αδερφός, δεν το ξέρεις; απάντησε ο Ιωακείμ.

— Έχει πολύ αστείο όνομα, είπε ο Κλοτέρ.

Τότε ο Ιωακείμ όρμησε πάνω στον Κλοτέρ και του έδωσε του κόσμου τις φάπες, γιατί, όπως μας είπε αργότερα, ένα πράγμα δεν επέτρεπε σε κανένα: Να κοροϊδεύουν την οικογένειά του!

OX, ΠΑΡΕΡΦΕ!

Κι όμως είναι το καμάρι της οικογένειας

Ο

ταν η Ανίτα ήταν ακόμα κοριτσάκι, το έβρισκε πολύ φυσικό να είναι ο αδελφός της το επίκεντρο του ενδιαφέροντος στο σπίτι της. Ο Μιχάλης ήταν δύο χρόνια μεγαλύτερός της.

Έπαιρνε άριστους βαθμούς, ήταν πρόεδρος στην τάξη του και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ήταν και το «καστέρι» του σχολείου. Στα 18 της όμως η Ανίτα και ενώ ήξερε ότι οι γονείς της την αγαπούσαν, αισθανόταν ότι δεν της έδιναν αρκετή σημασία. Δε μιλούσαν ποτέ για τα δικά της κατορθώματα, τα 20άρια της ή για τα δικά της κατορθώματα, τα 20άρια της στα Νέα Ελληνικά και στα Λατινικά, το πρώτο μετάλλιο στους Διασυλλογικούς Αγώνες Στίβου... Δεν ήταν, λοιπόν, αυτά τίποτα.

Πολλές κοπέλες που έχουν αδελφούς νιώθουν ίσως το ίδιο αδικημένες και οργισμένες με την Ανίτα: Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο για την ελληνική οικογένεια να δείχνουν οι γονείς μεγάλη αδυναμία στο γιο τους, μόνο και μόνο επειδή είναι αγόρι. Αυτό, εξηγούν ψυχολόγοι και κοινωνιολόγοι, συνέβαινε άλλοτε για λόγους οικονομικούς και κοινωνικούς. Οι περισσότεροι πολιτισμοί στην ιστορία της ανθρωπότητας έδιναν μεγαλύτερη σημασία στους άντρες παρά στις γυναίκες.

Τα τελευταία χρόνια βέβαια ο κόσμος ολόκληρος έχει ευαισθητοποιηθεί ως προς αυτή την ανισότητα στη διαπαιδαγώγηση των δύο φύλων και στη συμπεριφορά απέναντί τους. Ωστόσο, εξακολουθούν να γίνονται διακρίσεις ανάμεσα σε αγόρια και κορίτσια. Οι οικογένειες θέλουν το «αγόρι για να συνεχίσει το όνομα» και την καριέρα του πατέρα και ενθαρρύνουν τους γιους να ρισκάρουν και να δοκιμάζουν νέους δρόμους ενώ περιορίζουν τους ορίζοντες των κοριτσιών στις... «γυναικείες» σχολιές.

Τί μπορείς να κάνεις; Πολλά!

Καλύτερα να αντιμετωπίσεις τα πράγματα άμεσα. Μίλησε με τους γονείς σου για το πώς αισθάνεσαι. Μερικές φορές χρειάζεται να τους δείξεις την άνιση μεταχείριση για να τη συνειδητοποιήσουν.

Η πιθανή αντίδραση των γονιών σου θα είναι να προσπαθήσουν να σε πλησιάσουν όταν συνειδητοποιήσουν ότι σε έχουν πληγώσει ή παραμελήσει. Ακόμα κι αν κατά βάθος τα αισθήματά τους δεν αλλάξουν, θα επιχειρήσουν να φερθούν λιγότερο **άδικο**.

Όταν η οικονομική δυνατότητα για σπουδές σε κάποιο ακριβό πανεπιστήμιο του εξωτερικού υπάρχει για ένα μόνο παιδί, μέσα στην οικογένεια, τότε συνήθως προτιμάται το αγόρι. Αλλά αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει εσύ να μείνεις πίσω. Υπάρχουν τρόποι για να προχωρήσεις κι εσύ σε αξιόλογες σπουδές. Φρόντισε να μάθεις για υποτροφίες ή φοιτητικά δάνεια. Στο επάγγελμα που διάλεξες για τον εαυτό σου —αν οι γονείς σου δεν μπορούν να σε βοηθήσουν οικονομικά— προσπάθησε να τα καταφέρεις μόνη σου. Καλύτερα έτσι, παρά να τους χρεώσεις αργότερα επειδή δε σου πρόσφεραν τη μόρφωση που επιθυμούσες.

Ο καημένος ο αδελφός σου! Νομίζεις ότι φταίει που είναι το καμάρι της οικογένειας; Δεν είναι κι αυτός θύμα του ίδιου κοινωνικού συστήματος που ενώ φαίνεται να ευνοεί τα αγόρια, τα φορτώνει με βαριές υποχρεώσεις; Το πρόβλημα του «κανακάρη» πολλές φορές γίνεται καταπίεση και εξαναγκασμός: έχει κι αυτός υποχρέωση να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των γονιών του. Αντίθετα, η ζωή είναι πολύ πιο εύκολη όταν οι δικοί σου δε στηρίζουν επάνω σου όλες τους τις ελπίδες.

Πάνω απ' όλα μην ξεχνάς ότι οι γονείς σου σε αγαπούν και σε νοιάζονται ακόμα κι αν μεροληπιούν για το «γιο» τους. Αυτή η άνιση μεταχείριση όμως δεν πρέπει να επηρεάσει τη μετέπειτα ζωή σου. Εσύ οφείλεις στον εαυτό σου να είσαι αυτή που θέλεις και να κάνεις ό,τι διαλέξεις. Και να ξέρεις, αν προσπαθήσεις σκληρά γ' αυτό, θα το επιτύχεις και η ικανοποίησή σου θα είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Ο Ιωακείμ έχει προβλήματα / Οχ, αδερφέ

1. Διαβάστε προσεκτικά το κείμενο (κείμενο 6) και βάλτε **Σ** στις σωστές προτάσεις και **Λ** στις λάθος:

- Ο Ιωακείμ πηγαίνει συχνά στο σχολείο καθυστερημένος και έχει προβληματισμένο ύφος.
- Ο Ιωακείμ ήρθε εκείνη τη μέρα στενοχωρημένος γιατί θα έγραφε διαγώνισμα στη γραμματική.
- Ο Ιωακείμ είναι πολύ χαρούμενος γιατί απόκτησε ένα αδερφάκι.
- Ο Ιωακείμ είναι προβληματισμένος γιατί όλοι προσέχουν το καινούριο αδελφάκι και μαλώνουν αυτόν.
- Όλοι οι συγγενείς συμβουλεύουν τον Ιωακείμ να είναι φρόνιμος, να διαβάζει και να βοηθάει τη μητέρα του.
- Οι φίλοι του Ιωακείμ κοροϊδεύουν το όνομα του αδερφού του και αυτός θυμώνει.

2. Διαβάστε προσεκτικά το άρθρο του περιοδικού (Κείμενο 7) και βρείτε ποιες από τις παρακάτω λέξεις ταιριάζουν στα κενά των προτάσεων:

συζήτηση, μείνουν, οικονομικούς, γιους, υποτροφίες, μεταχείριση, δάνεια, κόρες, κοινωνικούς, κοινωνικού συστήματος, προσδοκίες

- Όπως πιστεύουν οι ψυχολόγοι και οι κοινωνιολόγοι, οι γονείς δείχνουν πολλές φορές αδυναμία στα αγόρια για λόγους _____ και _____ .
- Οι περισσότεροι πολιτισμοί στην ιστορία της ανθρωπότητας έδιναν μεγαλύτερη σημασία στους _____ παρά στις _____ .
- Καλύτερη λύση είναι η _____ με τους γονείς για να καταλάβουν την άνιση _____ .
- Όταν δεν υπάρχει οικονομική δυνατότητα για σπουδές τότε καλό είναι τα κορίτσια να μη _____ πίσω, αλλά να φροντίσουν να μάθουν για _____ και φοιτητικά _____ .
- Ο αδελφός είναι θύμα του _____ .
- Είναι εξαναγκασμένος να ανταποκριθεί στις _____ των γονιών του.

3. Μελετήστε τις παραγράφους του κειμένου 7. Προσπαθήστε να βρείτε το κεντρικό θέμα της κάθε παραγράφου και γράψτε στο περιθώριο έναν τίτλο για την καθεμιά. Στη συνέχεια, με τη βοήθεια των τίτλων αυτών, γράψτε την περίληψη του κειμένου (περίπου 100 λέξεις).

4. Διαβάστε τα δυο κείμενα και συγκρίνετέ τα. Ποιο από τα δύο μάς δίνει πληροφορίες και ποιο μάς αφηγείται κάποια ιστορία;

5. Έχετε κι εσείς αδέρφια; Φτιάξτε σε μια σελίδα δύο στήλες όπου στη μία θα γράφετε τι σας αρέσει και στην άλλη τι δε σας αρέσει στη σχέση σας με τα αδέρφια σας (δείτε τον πίνακα που σας προτείνουμε). Έπειτα διαβάστε αυτά που έχετε γράψει στην τάξη σας. Σίγουρα θα βρείτε πολλές ομοιότητες με τους συμμαθητές σας! Κολλήστε στον πίνακα ανακοινώσεων τα αποτελέσματα της έρευνάς σας (Πάρτε ιδέες και από τα κείμενα 6, 7.)

**ΤΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ
ΣΤΟΝ/ΣΤΗΝ ΑΔΕΡΦΟ/Η ΜΟΥ**

Παίρνει το μέρος μου όταν μαλώνω με τη μαμά μου.

**ΤΙ ΔΕ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ
ΣΤΟΝ/ΣΤΗΝ ΑΔΕΡΦΟ/Η ΜΟΥ**

Παίρνει τα ρούχα μου και τα φοράει χωρίς να με ρωτήσει.

6. «Η δασκάλα χτύπησε δυνατά την έδρα με το χάρκα και μας είπε να καθίσουμε φρόνιμα, να κοιτάξουμε τη δουλειά μας και να αντιγράψουμε το κείμενο από τον πίνακα και χωρίς λάθη παρακαλώ».

Αφού διαβάσετε το παραπάνω απόσπασμα από το κείμενο 6, φανταστείτε ότι είστε εσείς η δασκάλα ή ο δάσκαλος της τάξης και λέτε στα παιδιά τι πρέπει να κάνουν.

«Καθίστε φρόνιμα _____

(Για τη χρήση της προστακτικής βλ. ασκήσεις 312-329 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

7. «Δεν ξαφνιαστήκαμε και ιδιαίτερα που ο Ιωακείμ είχε έρθει αργά και με ύφος προβληματισμένο... »

«Από τότε που γεννήθηκε ο αδερφός μου, δε με έχουν αφήσει ήσυχο, είπε ο Ιωακείμ».

«...μπορεί η δασκάλα μας μέχρι τώρα να ήταν ευγενική με τον Ιωακείμ, δεν του είχε δώσει όμως ποτέ της συγχαρητήρια».

- Υπογραμμίστε τα ρήματα στα παραπάνω αποσπάσματα.
- Κυκλώστε τα ρήματα που είναι σε περιφραστικούς χρόνους (δηλαδή σε χρόνους που σχηματίζονται με περισσότερες από μία λέξεις).

(Για τη χρήση του παρακείμενου και υπερσυντέλικου βλ. ασκήσεις 273-290 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

8. Βρείτε στις παρακάτω φράσεις τα ρήματα και υπογραμμίστε τα.

«Μίλησε με τους γονείς σου για το πώς αισθάνεσαι. Φρόντισε να μάθεις για υποτροφίες ή φοιτητικά δάνεια. Στο επάγγελμα που διάλεξες για τον εαυτό σου (...) προσπάθησε να τα καταφέρεις μόνη σου. Πάνω απ' όλα μην ξεχνάς ότι οι γονείς σου σε αγαπούν και σε νοιάζονται (...)».

- Κυκλώστε με μπλε τα ρήματα που σας προτρέπουν ή σας συμβουλεύουν να κάνετε κάτι (προτροπή) και με κόκκινο τα ρήματα που σας συμβουλεύουν να μην κάνετε κάτι (αποτροπή).

(Για τη χρήση της προστακτικής σε κατάφαση και άρνηση βλ. ασκήσεις 321 & 322 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

Μαφάλντα

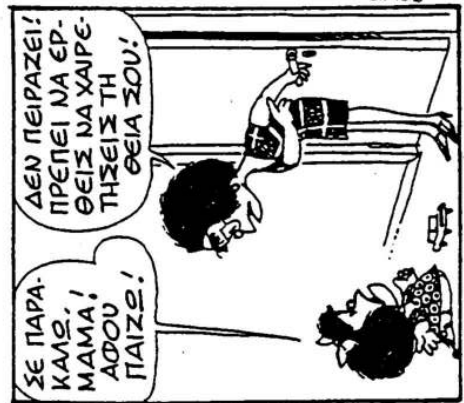

Μαφάλινα

1. Οι εικόνες της εικονογραφημένης ιστορίας ανακατεύτηκαν. Μπορείτε να τις βάλετε στη σωστή σειρά;

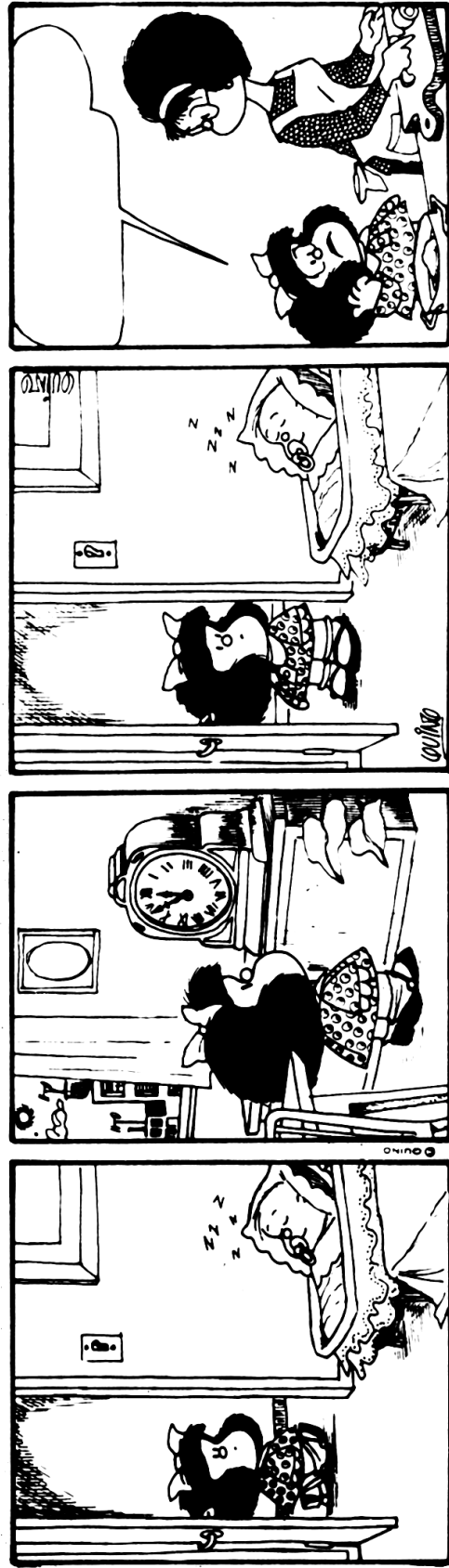
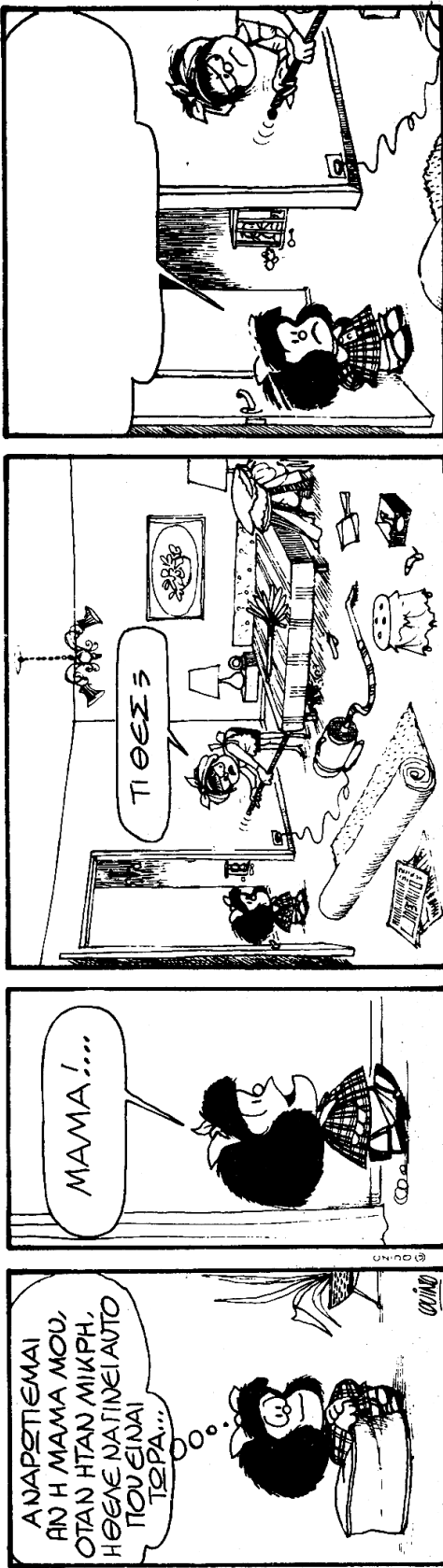

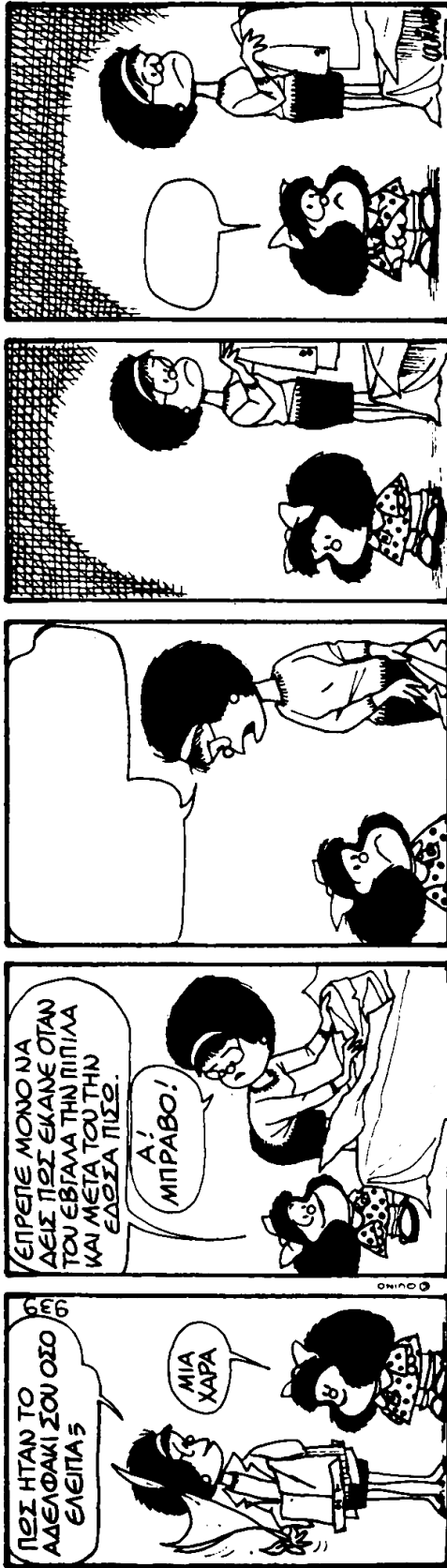
1

2

2. Στις εικονογραφημένες ιστορίες μπορείτε να δείτε πολλές γνωστές καταστάσεις που γίνονται σε μια οικογένεια. Μπορείτε να φανταστείτε τους διαλόγους που λείπουν στα κόμικς; Γράψτε τους στον κατάλληλο κενό χώρο.

Quino, «Μαράλντα: Συγχαρητήρια στους ασιόδοξους», αρ. 7, εκδ. Μεδούσα, 1991

«Διαλυμένη οικογένεια» δε σημαίνει απαραίτητα δυστυχία. Το διαζύγιο μπορεί να... οδηγήσει στην ευτυχία, ακόμα και όταν υπάρχουν πολλά παιδιά!

Τρεις οικογένειες σε μία

Ο Διονύσης Κλαδάς με τη Γιούλη και τα τέσσερα από τα έξι παιδιά της οικογένειάς!

Όταν η Γιούλη γνώρισε το Διονύση είχαν και οι δυο στο ενεργητικό τους από έναν αποτυχημένο γάμο, ένα επιτυχημένο... διαζύγιο και δυο παιδιά. Είχαν και οι δυο αποχωρήσει από έναν άτυχο γάμο αλλά όχι από την ιδέα του γάμου, της οικογένειας.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΑΡΕΤΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Όρωτας με την πρώτη ματιά ήταν καθοριστικός στην προσωπική τους σχέση αλλά αυτό δεν τους έκανε βιαστικούς: «Όλοι μας οι χειρισμοί έγιναν με χειρουργική... ακρίβεια», θυμάται γελώντας ο Διονύσης. «Ο καθένας μας έπρεπε να κερδίσει και τη συναίνεση των παιδιών του και των παιδιών του άλλου...», εξηγεί η Γιούλη. «Δεν ήμασταν μόνοι μας, υπήρχαν η Σοφία και ο Δημήτρης, τα παιδιά του Διονύση. Και από την άλλη ο Αλέξανδρος και ο Στέφανος, τα δικά μου παιδιά...».

Το ζητούμενο στην περίπτωση τους δεν ήταν να ενωθούν απλά δυο άνθρωποι, αλλά δυο οικογένειες σε μια μεγαλύτερη. Αρκετά μεγαλύτερη, όπως αποδείχθηκε στην πορεία, αφού πολύ σύντομα μετά το γάμο τους απέκτησαν την 4χρονη σήμερα Ναταλία και λίγο αργότερα το μωρό τους, τη Νίνα... Έτσι η οικογένεια του Διονύση Κλαδά και της Γιούλης Τσαπατσάρη, έγινε... πολύτεκνη – με έξι παιδιά από τρεις γάμους! Οι ηλικίες τους; Από 14 μηνών έως 20 χρόνων!

Η μάχη για τον Αλέξανδρο.

Όχι, δεν ήταν πάντα βελούδινη η κατάσταση και δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές... επιτυχίας! Κόπασαν ιδιαίτερα και οι δυο τους να «παντρέψουμε όχι μόνο τους εαυτούς μας αλλά και ό,τι κουβαλούσαμε για να υπάρξει αποδοχή και αρμονία στην κοινή ζωή μας...». Για τον Διονύση Κλαδά δεν ήταν πρόβλημα να αποδεχθεί και να αγαπήσει τα παιδιά της Γιούλης. Αλλά ιδρώσε (!) πραγματικά στην αρχή, όπως παραδέχεται, κι ας έχει περάσει όλη του τη ζωή με παιδιά ως καθηγητής Φυσικής - διευθυντής τα τελευταία χρόνια σε διεθνές λύκειο (I.B) ιδιωτικού σχολείου: «Με το Στέφανο ήταν πιο εύκολα τα πράγματα, ήταν μόλις πέντε χρόνων.

Με τον Αλέξανδρο που είχε πατήσει στα δέκα, ομολογώ ότι δυσκολεύτηκα, έπρεπε να τον κερδίσω βήμα - βήμα, να τον πείσω με έργα και όχι με λόγια ότι θα ήμουν ο σύντροφος στη ζωή της μαμάς τους και δικός τους φίλος που δεν αποσκοπούσε να πάρει τη θέση του πατέρα τους στη ζωή τους. Βοήθησε πολύ με τη στάση του και ο πατέρας τους που είναι ένας εξαιρετικός άνθρωπος, αγαπάει τα αγόρια του και είναι κοντά τους κάθε φορά που τον χρειάζονται. Η πόρτα μας είναι πάντα ανοικτή γι' αυτόν και δεν υπάρχουν συγκεκριμένες ώρες ή μέρες – να πάρει και να φέρει τα παιδιά. Υπάρχουν οι δικές τους ανάγκες και όλοι δουλεύουμε γι' αυτές...».

εφημ. ΤΑ ΝΕΑ Σαββατοκύριακο, 8-9 Μαρτίου 2003

Τρεις οικογένειες σε μία

1. Αφού διαβάσετε το άρθρο της εφημερίδας, σημειώστε ένα Σ δίπλα στις σωστές και ένα Λ δίπλα στις λάθος προτάσεις που ακολουθούν:

- Ο γάμος της Γιούλης με τον Διονύση ήταν αποτυχημένος και αναγκάστηκαν να χωρίσουν.
- Και ο Διονύσης και η Γιούλη είχαν ο καθένας τους από δύο παιδιά από τον προηγούμενο γάμο τους.
- Το δύσκολο, στην περίπτωση τους, ήταν ότι έπρεπε να ενωθούν δύο οικογένειες.
- Η Ναταλία και η Νίνα είναι τα παιδιά που έκαναν η Γιούλη και ο Διονύσης μετά τον γάμο τους.
- Ο Διονύσης δε χρειάστηκε να προσπαθήσει καθόλου για να κερδίσει την αγάπη των παιδιών της Γιούλης.
- Η οικογένεια Τσαπατσάρη έχει τώρα έξι παιδιά που έχουν ηλικία από 14 μηνών έως 20 χρονών.

2. Το άρθρο που μόλις διαβάσατε έχει τίτλο «Τρεις οικογένειες σε μία». Μπορείτε να καταλάβετε γιατί; Συζητήστε τις απόψεις σας μέσα στην τάξη.

3. Εσείς γνωρίζετε μια οικογένεια που να μοιάζει κάπως με την οικογένεια Τσαπατσάρη; Να υπάρχουν παιδιά από διαφορετικούς γονείς που να ζουν στην ίδια οικογένεια; Παιδιά που να μεγαλώνουν μακριά από τους πραγματικούς τους γονείς ή μόνο με τον έναν από τους δύο;

Μπορείτε να πάρετε μια συνέντευξη από τα παιδιά και από τους γονείς αυτής της οικογένειας;

- Υπάρχουν προβλήματα; Πώς τ' αντιμετωπίζουν;
- Τι συμβουλές δίνουν αυτοί οι γονείς στους δικούς σας;
- Τα παιδιά τους μπορούν να σας δώσουν χρήσιμες συμβουλές για τη δική σας συμπεριφορά;

Τη συνέντευξη μπορείτε να τη δημοσιεύσετε στην εφημερίδα του σχολείου σας.

4. Πολλές φορές για να εκφράσουμε κάποιες συγγενικές σχέσεις χρησιμοποιούμε κάποια συγκεκριμένα επίθετα. Μπορείτε να ψάξετε στο λεξικό και να βρείτε τι σημαίνουν τα παρακάτω;

θετός-ή,-ό _____

πολύτεκνος -η, -ο _____

ετεροθαλής -ής, -ές _____

5. Τώρα, αφού ξέρετε τη σημασία αυτών των επιθέτων, μπορείτε να συμπληρώσετε το παρακάτω κειμενάκι;

Η _____ οικογένεια Τσαπατσάρη αποτελείται από δύο γονείς και έξι παιδιά και κανένα από αυτά δεν είναι _____. Η Σοφία και ο Δημήτρης, τα παιδιά του Διονύση, είναι _____ αδέρφια με τη Ναταλία και τη Νίνα γιατί έχουν τον ίδιο πατέρα αλλά διαφορετική μητέρα.

Σπίτι για πέντε

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ – 1

Τετάρτη απόγευμα 10 Σεπτεμβρίου. Μαγνητοφώνηση αριθμός 1, στο καινούριο σπίτι. Αρχίζω από σήμερα νέα αρίθμηση στις κασέτες με το προφορικό μου ημερολόγιο. Έχουμε κιόλας δέκα ολόκληρες μέρες που ήρθαμε εδώ και είναι η πρώτη φορά που καταφέρνω, επιτέλους, να κλειστώ κάπου μόνος και να μαγνητοφωνήσω τα νέα με τη ησυχία μου. [...]

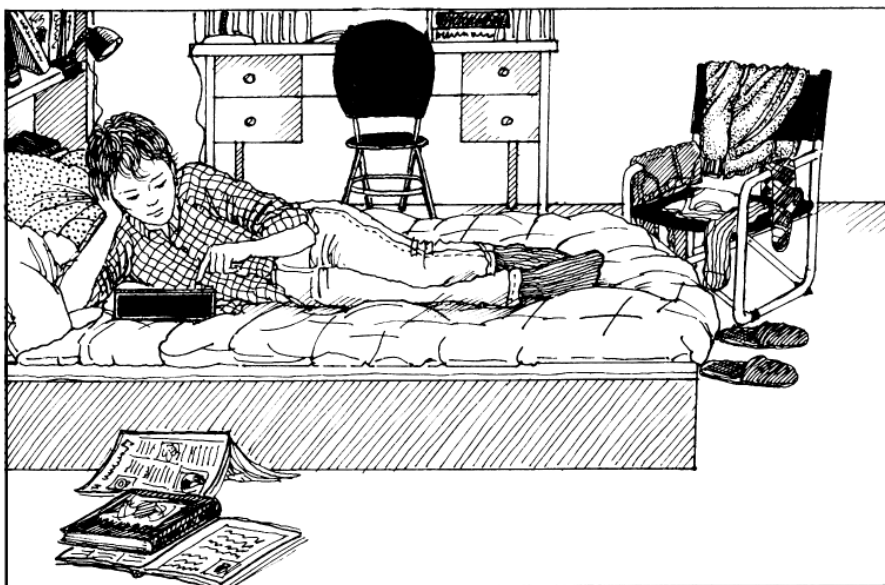
Ο Φιλοκτήτης είναι ο καλύτερος φίλος μου κι ως κοντεύει να διαλυθεί. Όσα τέλεια μαγνητόφωνα και να είχα, μόνο με το Φιλοκτήτη θα μπορούσα να γράφω το προφορικό μου ημερολόγιο. Δεν μπορείς να λες σ' όποιον να 'ναι ότι σου συμβαίνει, παρά μόνο αν είναι φίλος πραγματικός. [...]

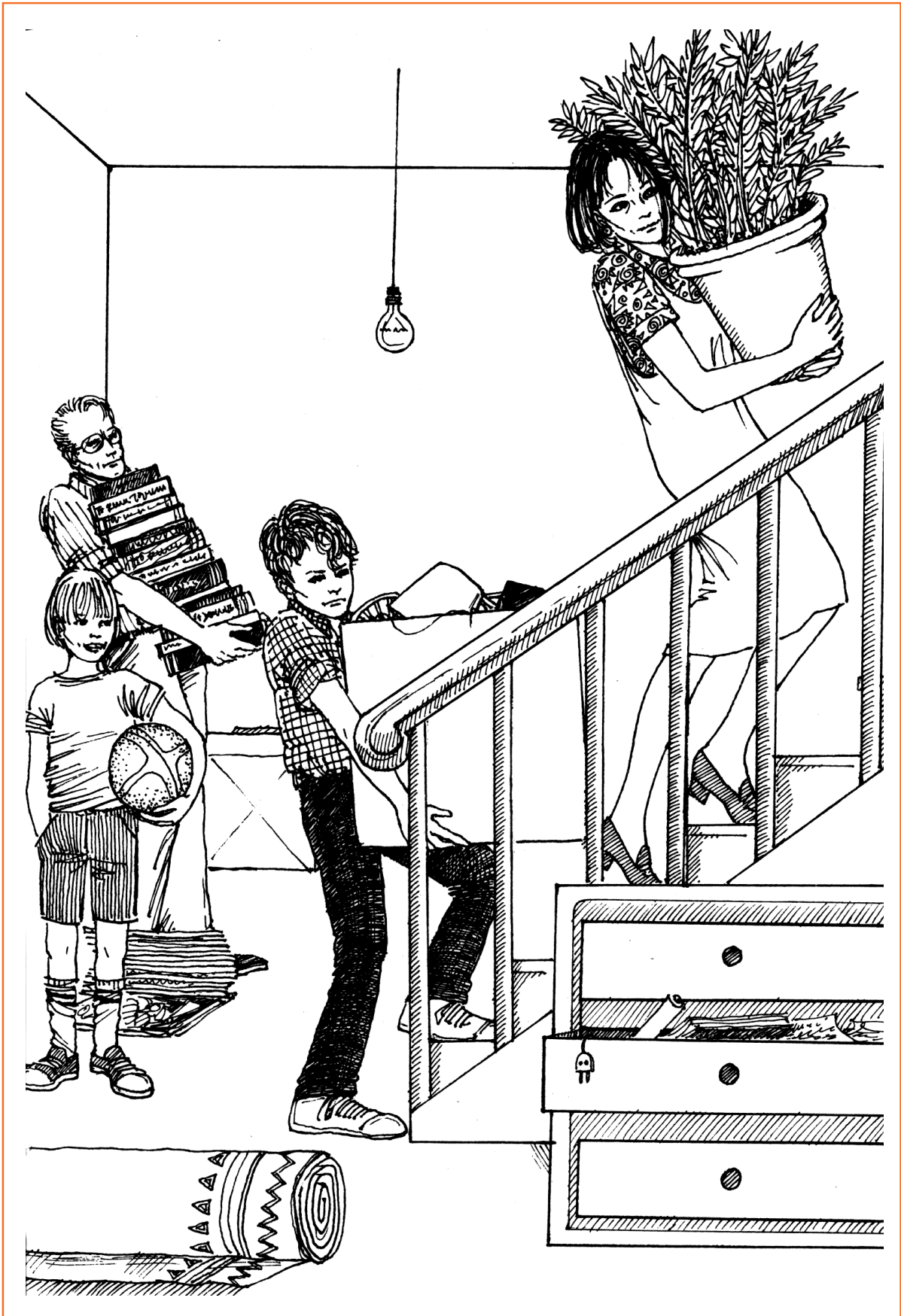
Για ημερολόγιο, σαν αυτό που γράφω εγώ, μονάχα ο Φιλοκτήτης μου με βολεύει. Τον κρατάω εύκολα στα χέρια μου, τον βάζω στη σάκα μου, τον παίρνω ακόμα και στο κρεβάτι το βράδυ καμιά

φορά και κάνω «εγγραφή» ξαπλωμένος. Έχω χαράξει πάνω του και τ' αρχικά μου «Φ.Φ.» μην τύχει ποτέ και τον χάσω, αν και δεν κινδυνεύει. Έτσι μικρούλης που είναι τον κρύβω εύκολα και δεν μπορεί να τον ανακαλύψει κανείς. Ευτυχώς, δηλαδή, γιατί σκέψου να έπεφτε στα χέρια του Άρη! Σκέψου να τον έβρισκε και να τον πασπάτευε αυτό το θηρίο!

«Όχι και θηρίο» σου λέει η μαμά. Δηλαδή πώς να το πω αυτό το κακομαθημένο, που γυρίζει όλη μέρα σαν σίφουνας μέσα στο σπίτι και δεν αφήνει τίποτα στην ησυχία του; Όλο κάτι πιάνει, όλο κάτι σκαλίζει, όλο κάποιο συρτάρι τραβάει, κάποιο ντουλάπι ανοίγει, κάποιο έπιπλο ξύνει, ησυχία δεν έχουν τα χέρια του, εκτός και αν διαβάξει τίποτα κόμικς – Αστεριξ κατά προτίμηση – κι εγώ μέσα μου βράζω.

«Μην είσαι μαζί του σκληρός» με φωνάζει κάθε τόσο η μαμά στο δωμάτιό της, για να μιλήσει κρυφά. [...]

– Το παιδάκι έχει ανάγκη από στοργή, δεν το βλέπεις; Ξέρεις τι θα πει να έχει χάσει τη μάνα του προτού καλά καλά τη γνωρίσει;

Μου το έχει πει πάνω από τριάντα φορές αυτό η μαμά κι άλλες τόσες έχω πει μέσα μου εγώ πως θα ήθελα να μην έχω αυτήν να τ' ακούω. Στενοχωριέμαι πολύ άμα το θυμάμαι, γιατί είναι άσχημο. Τι άσχημο δηλαδή φοβερό πες καλύτερα. Άλλο να χωρίζουνε οι γονείς σου, σαν τους δικούς μου, κι άλλο να πεθαίνει ο ένας και να ξέρεις πως δε θα τον ξαναδείς.

Θα μου πεις, μήπως εγώ τον βλέπω ποτέ το δικό μου πατέρα; Ε, δεν είναι το ίδιο! Μπορεί να είναι μακριά, όμως ξέρω πως, άμα του το ζητήσω, θα μου στείλει αμέσως τα εισιτήρια να πάω στη Γερμανία όποτε θέλω. [...]

Πάντως το καινούριο σπίτι μ' αρέσει πολύ – δεν μπορώ να πω. Περισσότερο απ' όλα μ' αρέσει γιατί έχει «δώμα» – ένα δωμάτιο μικρό, δηλαδή, στην ταράτσα, που επικοινωνεί με το υπόλοιπο διαμέρισμα με μια μικρή σκάλα. Σ' αυτό το δωματάκι βρίσκομαι τώρα και κάνω την «εγγραφή» μου, κι αυτό ήθελα εγώ για δική μου κρεβατοκάμαρα. Η μητέρα μου έλεγε πως θα είναι το χειμώνα ψυγείο και φούρνος το καλοκαίρι. [...] Εγώ είπα πως δε με πειράζει ούτε το κρύο ούτε η ζέστη κι επέμενα πως θέλω να κοιμάμαι στο δώμα. Επέμενε όμως και η μαμά. Και όταν πει κάτι δεν αλλάζει εύκολα γνώμη. Τελικά, πάνω που πήγα ν' απελπιστώ, βρήκε ο Ορέστης τη λύση: Μια που το ήθελα, λέει,

το δώμα τόσο πολύ, καλύτερα να κοιμάμαι εγώ στο μικρότερο δωμάτιο από τα κάτω, και να πάρει ο Άρης το πιο μεγάλο, για να χωρέσουν και τα παιχνίδια του, κι εγώ να κουβαλήσω εδώ πάνω το γραφείο μου, τα βιβλία μου και τα πράγματά μου – μαγνητόφωνο, κασέτες, δίσκους, πικάπ, περιοδικά και λοιπά – για να μελετώ και ν' ακούω τη μουσική μου, χωρίς να μ' ενοχλεί ο μικρός. «Μικρός» λένε και οι δυο τους τον Άρη, όταν δεν είναι μπροστά, γιατί έτσι και τους ακούσει γίνεται θηρίο. Δηλαδή θηρίο είναι έτσι και αλλιώς ο καινούριος μου αδελφός, αλλά «αυτό είναι μια άλλη ιστορία», όπως λένε.

Είπα «ο καινούριος μου αδελφός» και τι σόι αδελφός είν' αυτός δεν μπορώ και πολύ να το καταλάβω. Δεν ξέρω αν μπορείς να πεις «αδελφό» ένα παιδί που δεν έχει ούτε τον ίδιο πατέρα ούτε την ίδια μητέρα με σένα. Κι αν πάλι δεν μπορώ να τον πω έτσι, πώς πρέπει να λέω το παιδί του πατριού μου, δηλαδή του Ορέστη, που τον παντρεύτηκε η μαμά πριν από ένα μήνα και εννέα ημέρες; [...]

Τελικά πάντως βολευτήκαμε όλοι και χώρεσαν τα πράγματα όλων, γιατί το διαμέρισμα είναι μεγάλο – σπίτι για πέντε, που λέει η μαμά μου, και όχι για τέσσερις που είμαστε εμείς.

Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουσοπούλου, «Σπίτι για πέντε», εκδ. Πατάκη, 1989

Σπίτι για πέντε

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ – 1

1. Πόσο καλά έχετε καταλάβει την ιστορία που μόλις διαβάσατε (κείμενο 10); Βάλτε ένα σημάδακι (✓) δίπλα στη σωστή απάντηση:

- **Ποιος είναι ο Φιλοκτήτης;**
 - α. Το καινούριο δωμάτιο του Φίλιππου.
 - β. Το αγαπημένο μαγνητόφωνο του Φίλιππου.
 - γ. Ο μικρός αδελφός του Φίλιππου.
- **Τι κάνει ο Φίλιππος με το Φιλοκτήτη του;**
 - α. Γυρνάνε μαζί από το σχολείο.
 - β. Παίζουν στο καινούριο σπίτι μαζί.
 - γ. Γράφει με αυτόν το προφορικό του ημερολόγιο.
- **Ποιος είναι ο Άρης;**
 - α. Ο «καινούριος» αδελφός του Φίλιππου.
 - β. Ο νέος συμμαθητής του Φίλιππου στο σχολείο.
 - γ. Ο νέος πατέρας του Φίλιππου.
- **Τι συνέβη στους γονείς του Φίλιππου;**
 - α. Έχουν χωρίσει και ο πατέρας του ζει στη Γερμανία.
 - β. Ζουν μαζί στο καινούριο σπίτι τους.
 - γ. Έχει πεθάνει ο πατέρας του Φίλιππου και η μητέρα του ξαναπαντρεύτηκε.
- **Ποιος τελικά πήρε το δώμα στην τaráτσα του σπιτιού;**
 - α. Ο Άρης.
 - β. Ο Ορέστης.
 - γ. Ο Φίλιππος.

2. Έχετε γράψει εσείς ποτέ προφορικό ημερολόγιο; Θέλετε να προσπαθήσετε; Για να γίνει αυτό χρειάζεστε ένα μαγνητόφωνο. Δανειστείτε το μαγνητόφωνο του σχολείου σας και σε μια κασέτα περιγράψτε κάτι που έγινε στο σπίτι σας και σας έκανε εντύπωση (μια φασαρία, ένα ευχάριστο γεγονός, μια οικογενειακή γιορτή κτλ.).

Προσοχή! Η κασέτα τελειώνει γρήγορα αν μιλάμε πολύ. Προσπαθούμε να πούμε όσα χρειάζονται για να καταλάβουν οι συμμαθητές μας την ιστορία, ούτε περισσότερα ούτε λιγότερα!

3. Θέλετε να διηγηθείτε την ιστορία του Φίλιππου σε κάποιον φίλο σας που δεν έχει διαβάσει το βιβλίο. Μπορείτε να το κάνετε αυτό με λίγα λόγια;
Για να το κάνετε εύκολα και γρήγορα, προσπαθήστε ν' απαντήσετε στις παρακάτω ερωτήσεις:
- Τι ξεκίνησε «επιτέλους» να γράφει ο Φίλιππος;
 - Ποιος είναι ο Φιλοκτήτης;
 - Ποιος είναι ο Άρης;
 - Τι έχει συμβεί με τους πραγματικούς γονείς του Φίλιππου;
 - Τι έχει συμβεί στους πραγματικούς γονείς του Άρη;
 - Τι σχέση έχουν τελικά ο Φίλιππος και ο Άρης;
 - Απαντήσατε; Λείπει κάτι που νομίζετε ότι είναι σημαντικό για το φίλο σας για να καταλάβει την ιστορία; Συμπληρώστε το!

4. «Όλο κάτι πιάνει, όλο κάτι σκαλίζει, όλο κάποιο συρτάρι τραβάει, κάποιο ντουλάπι ανοίγει, κάποιο έπιπλο ξύνει, ησυχία δεν έχουν τα χέρια του, εκτός και αν διαβάζει τίποτα κόμικς...»

Αφού διαβάσετε το παραπάνω απόσπασμα από το κείμενο 10, ξαναγράψτε το σαν να μιλάτε για κάτι που έγινε στο παρελθόν. Τι παρατηρείτε σε σχέση με την αύξηση στους παρελθοντικούς χρόνους;

(Για τη χρήση του αορίστου βλ. ασκήσεις 252-256 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

5. Στο κείμενο οι λέξεις «κακομαθημένο», «κρεβατοκάμαρα» και «ξαναβλέπω» είναι σύνθετες. Μπορείτε να τις χωρίσετε στα δύο συνθετικά τους;

κακομαθημένο	=		+	
κρεβατοκάμαρα	=		+	
ξαναβλέπω	=		+	

(Για τη σύνθεση βλ. ασκήσεις 558-561 → *Γλωσσικές Ασκήσεις*, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

Σπίτι για πέντε

ΑΡΗΣ ΚΑΙ ΦΙΦΗΣ – 1

Εγώ είμαι ο Άρης και τώρα μιλάω στο Φίφη. Ο Φίφης είναι το μαγνητοφωνάκι που μου έφερε σήμερα το μεσημέρι ο μπαμπάς. Του το ζήτησα την Παρασκευή και έκανε τρεις ολόκληρες μέρες να μου το φέρει. Άμα του ζήτηγε τίποτα ο Φίλιππος όμως, θα του το έφερνε αμέσως. Ο Φίλιππος έχει κι αυτός ένα μικρό μαγνητόφωνο και όλη την ώρα κλείνεται πάνω στο δωματιάκι και κάνει «εγγραφές». Μια μέρα τον ρώτησε ο μπαμπάς μου τι μαγνητοφωνεί κι εκείνος του είπε το «προφορικό μου ημερολόγιο». Δηλαδή, κατάλαβα. Αντί να γράφει σ' ένα τετράδιο τι έγινε κάθε μέρα, το λέει στο Φιλοκλήτη – έτσι το έχει βγάλει εκείνος το δικό του το μαγνητόφωνο κι έχει χαραίξει επάνω και τ' αρχικά του: «Φ.Φ.»

Λοιπόν και εγώ το δικό μου το έβγαλα Φίφη, και αυτό το όνομα νομίζω πως είναι πιο εύκολο και πολύ πιο αστείο. Του Φίλιππου δεν του αρέσουν τ' αστεία. Όποτε πάω να του κάνω κανένα αστείο, φωνάζει και νευριάζει. Νευριάζει όλη την ώρα με το παραμικρό. Μια μέρα που παίζαμε τάβλι θυμωσε και με είπε ζαβολιάρη και νιάνιαρο, γιατί τον κέρδισα 3 – 0. Τον άκουσε η Άννα – δηλαδή η μαμά του, που είναι τώρα γυναίκα του δικού μου μπαμπά – , τον φώναξε στο δωμάτιό της και κάτι του είπε, για να μην το ακούσω εγώ. Όταν τελείωσε αυτό το κάτι, ο Φίλιππος με άφησε ν' ανέβω στο δωματιάκι που μελετάει, και που όλοι το λένε δώμα, και με άφησε να δω τους δίσκους και τα βιβλία του. Μου είπε «πάρε και κανένα βιβλίο να το

διαβάσεις, άμα σου αρέσει», ενώ άλλες φορές δε μ' άφηγε ούτε τη σκάλα

καλά καλά να ανέβω. Και ύστερα μου είπε «να δεις που άμα μάθεις να διαβάζεις ωραία βιβλία δε θα σ' αρέσουν τα κόμικς πια». Μπορεί να λέει αλήθεια, όμως εμένα ο Αστεριξ τώρα μου αρέσει πολύ.

Πάντως, αφού μου είπε «πάρε», άρχισα να διαλέγω. Πήρα ένα βιβλίο που έλεγε απ' έξω «Χαρταετοί στον ουρανό». Το διάλεξα, γιατί μου αρέσουν οι χαρταετοί και γιατί δεν ήταν μέσα πολύ γραμμένο, ποιήματα είχε. Σε λίγη ώρα που ήρθε ο Φίλιππος για να δει αν τελείωσα, νευρίασε πάλι, γιατί του είχα κάνει, λέει, άνω κάτω τη βιβλιοθήκη. Ε, άμα δεν τ' ανακάτωνα, πώς θα διάλεγα; Έτσι του είπε και η Άννα – που από προχθές τη λέω μάνα εγώ – και του είπε να μη φωνάζει και να πάει δυο λεπτά στο δωμάτιό της, για να του μιλήσει. Εκείνος έκανε μια γκοριμάτσα και πήγε. Σε λίγο που βγήκε φαινόταν ξεθυμωμένος. Μου είπε «καλά, πάρε όποιο βιβλίο νομίζεις και θα τα τακτοποιήσω εγώ τα υπόλοιπα». Ε, λοιπόν, δεν καταλαβαίνω τι γίνεται με το Φίλιππο. Μια θυμώνει και μια ξεθυμώνει. «Είναι τρελοί αυτοί οι Ρωμαίοι», που λέει και ο Αστεριξ.

Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουσοπούλου,
«Σπίτι για πέντε»,
εκδ. Πατάκη, 1989

Σπίτι για πέντε

ΑΡΗΣ ΚΑΙ ΦΙΦΗΣ – 1

1. Θυμάστε το προφορικό ημερολόγιο του Φίλιππου; Τώρα είναι η σειρά του Άρη (κείμενο 11). Διαβάστε τι λέει στην ιστορία και βάλτε ένα σημαδάκι (v) στις σωστές προτάσεις:

- Ο Άρης πήρε κρυφά το μαγνητόφωνο του Φίλιππου για να γράψει και αυτός το δικό του προφορικό ημερολόγιο.
- Το καινούριο του μαγνητόφωνο ο Άρης το ονόμασε Φίφη, γιατί είναι εύκολο και αστείο όνομα.
- Ο Άρης μάλωσε με τον Φίλιππο γιατί ο Φίλιππος έκανε ζαβολιές στο τάβλι και κέρδισε 3 – 0 τον Άρη.
- Ο Φίλιππος δάνεισε στον Άρη το βιβλίο «Χαρταετοί στον ουρανό» που έχει μέσα οδηγίες για το πώς φτιάχνονται οι χαρταετοί.
- Κάθε φορά που μαλώνουν τα δυο αγόρια, η μαμά του Φίλιππου τον φωνάζει στο δωμάτιό της και προσπαθεί να τον ηρεμήσει.

2. Έχοντας διαβάσει τώρα το ημερολόγιο του Φίλιππου και το ημερολόγιο του Άρη μπορείτε να περιγράψετε το χαρακτήρα των δύο παιδιών; Ίσως να είναι πιο εύκολο αν κάνετε δύο ομάδες όπου η μια θα περιγράφει το Φίλιππο και η άλλη τον Άρη. Οι απαντήσεις στις παρακάτω ερωτήσεις μπορεί να σας βοηθήσουν:

- Ποιος είναι ο μεγαλύτερος;
- Τι έχει συμβεί στην οικογένεια του Φίλιππου;
- Πώς νομίζετε ότι νιώθει γι' αυτό;
- Τι έχει συμβεί στην οικογένεια του Άρη;
- Πώς νομίζετε ότι νιώθει γι' αυτό;
- Άλλαξε η ζωή του Φίλιππου από τότε που ξαναπαντρεύτηκε η μητέρα του;
- Σε τι άλλαξε; Πώς λέτε να νιώθει γι' αυτό;
- Άλλαξε η ζωή του Άρη από τότε που ξαναπαντρεύτηκε ο πατέρας του;
- Σε τι άλλαξε; Πώς λέτε να νιώθει γι' αυτό;

3. Αν ήταν φίλοι σας τα δύο παιδιά, τι συμβουλές θα τους δίνετε για να μη μαλώνουν; Μήπως οι συμβουλές που σκεφτήκατε είναι χρήσιμες για όλους τους συμμαθητές σας που έχουν αδέρφια; Συζητήστε τες μέσα στην τάξη και φτιάξτε έναν κατάλογο με αυτές! Μπορείτε να τις τυπώσετε και να τις κρεμάσετε στον πίνακα ανακοινώσεων! Μπορείτε ακόμα, αν θέλετε, να δώσετε από ένα αντίγραφο και στις υπόλοιπες τάξεις του σχολείου σας, ειδικά αν έχετε σε αυτές τα αδέρφια σας! Εμείς σας δίνουμε κάποιες λέξεις και κάποιες εκφράσεις που μπορεί να σας φανούν χρήσιμες. Προσπαθήστε, αν θέλετε, να χρησιμοποιήσετε κάποιες από αυτές για να φτιάξετε τις συμβουλές σας!

σέβομαι, δείχνω κατανόηση, είμαι πρόθυμος, βοηθάω, ενοχλώ, παίζω
δίκαια, επιμένω, νευριάζω, στενοχωριέμαι, ζαβολιά, πειράζω

4. Οι λέξεις «χαρταετοί» και «βιβλιοθήκη» είναι σύνθετες.
• Μπορείτε να τις χωρίσετε στα δύο συνθετικά τους;

χαρταετοί	=		+	
βιβλιοθήκη	=		+	

- Σχηματίστε νέες σύνθετες λέξεις χρησιμοποιώντας το ένα από τα δύο συνθετικά τους, π.χ. χαρτ-αετός, χαρτ-ό-κουτο.

(Αν δυσκολεύεστε, χρησιμοποιήστε το λεξικό σας!)

(Για τη σύνθεση βλ. ασκήσεις 559-562 → Γλωσσικές Ασκήσεις, Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων 2002-2004.)

5. Λύστε την ακροστιχίδα με τη λέξη «χαρταετός».

X_ _ _ _	1. Γράφουμε σε αυτό
A_ _ _ _ _	2. Εποχή πριν από το καλοκαίρι
P_ _ _ _	3. Το ποδήλατο έχει δύο
T_ _ _ _	4. Κινείται πάνω σε ράγες
A_ _ _ _ _	5. Προκαλεί γέλιο
E_ _ _ _	6. Από αυτή βγαίνει το λάδι
T_ _ _ _ _ _	7. Ημέρα της εβδομάδας μετά την Τρίτη
O_ _ _ _	8. Έτσι λέγεται αλλιώς το βουνό
Σ_ _ _ _ _	9. Τα ανεβαίνουμε στη σκάλα

Ευρωπαϊκό Φόρουμ*

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ - ΕΥΡΩΠΗ - 21ος ΑΙΩΝΑΣ, όραμα και θεσμοί

Πάνω από τρεισήμισι χιλιάδες άνθρωποι παρακολούθησαν συνολικά τις εργασίες του τριήμερου ευρωπαϊκού φόρουμ «Οικογένεια-Ευρώπη-21ος Αιώνας, όραμα και θεσμοί», που διοργάνωσε το «Ίδρυμα για το Παιδί και την Οικογένεια» στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Περίπου διακόσιοι σύνεδροι, ξένοι και Έλληνες ειδικοί πάνω στα θέματα της οικογένειας και του παιδιού, μίλησαν για τα μέτρα και έκαναν προτάσεις για την οικογένεια στο κατώφλι του 2000. Αξιοσημείωτες ήταν επίσης οι παρατηρήσεις πολλών σημαντικών προσωπικοτήτων από το χώρο της πολιτικής και της επιστήμης.

Στην αρχή της ομιλίας της η πρόεδρος του Ιδρύματος για το Παιδί και την Οικογένεια, αναφερόμενη στο θεσμό της οικογένειας, είπε μεταξύ άλλων:

«Ο πρώτος αυτός πανάρχαιος θεσμός στην ιστορία της ανθρωπότητας, η βασική και θεμελιακή αυτή δομή της κοινωνίας, είναι και ο πρώτος πανανθρώπινος δεσμός ζωής.

Είσοδος στην ανθρωπιά, πόρτα του σεβασμού για τον άλλο, εστία άσκησης καθημερινής αρετής, είναι για τον άνθρωπο η επιτυχημένη οικογενειακή ζωή. Το μούρασμα του ψωμιού στο οικογενειακό τραπέζι είναι το πρώτο μάθημα αλληλεγγύης».

Ίδρυμα για το Παιδί και την Οικογένεια,
<http://www.childfamily.gr>, 1998 (διασκευή)

**συγκέντρωση για συζήτηση θεμάτων, συνέλευση*

Οικογένεια - Ευρώπη

1. Διαβάστε προσεκτικά το δελτίο τύπου που μιλάει για το συνέδριο με θέμα «Οικογένεια – Ευρώπη – 21ος Αιώνας» (κείμενο 12) και διαλέξτε τη σωστή απάντηση:

- **Το συνέδριο είχε διάρκεια:**
 - α. τρεις ημέρες.
 - β. τρεις μήνες.
 - γ. τρεις εβδομάδες.
- **Το συνέδριο διοργανώθηκε από:**
 - α. «το Ίδρυμα για τους Γονείς και τα Παιδιά».
 - β. «το Ίδρυμα για τους Νέους και τους Γονείς».
 - γ. «το Ίδρυμα για το Παιδί και την Οικογένεια».
- **Οι περίπου διακόσιοι σύνεδροι, ξένοι και Έλληνες ειδικοί πάνω στα θέματα της οικογένειας και του παιδιού:**
 - α. μίλησαν για οικονομικά θέματα.
 - β. έκαναν προτάσεις για την οικογένεια.
 - γ. έκαναν νόμους για την οικογένεια.
- **Η πρόεδρος του Ιδρύματος για το Παιδί και την Οικογένεια είπε μεταξύ άλλων:**
 - α. ότι η οικογένεια δεν παίζει σπουδαίο ρόλο στη ζωή του παιδιού.
 - β. ότι το παιδί πρέπει να είναι μακριά από την οικογένεια.
 - γ. ότι η οικογένεια είναι είσοδος στην ανθρωπιά και η αρχή για σεβασμό του άλλου.

2. Φανταστείτε ότι γίνεται ημερίδα με συζήτηση στο σχολείο με θέμα την οικογένεια. Θα μπορούσατε να γράψετε σε ένα φύλλο χαρτί τα θέματα που θα θέλατε να συζητηθούν, όπως το παράδειγμα που ακολουθεί;

Θέματα που συζητήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Φόρουμ:

- Γονείς και παιδιά στις ευρωπαϊκές οικογένειες.
- Οι νέες προκλήσεις για τους γονείς σήμερα.
- Τα δικαιώματα των παιδιών μέσα στην οικογένεια.
- Τα παιδιά και η φτώχεια στην Ευρώπη.
- Παιδιά χωρισμένων γονέων: μια φωνή που πρέπει να ακουστεί.
- Ο πατέρας και ο ρόλος του στην οικογένεια.
- Η οικογενειακή ζωή σε μία πολυπολιτισμική Ευρώπη.
- Η εφηβική ηλικία στις οικογένειες.
- Τα δικαιώματα των παιδιών.
- Η οικογένεια στις μεσογειακές χώρες.
- Η οικογένεια στις ανατολικές χώρες.

ΣΠΗΛΙΕΣ - ΣΠΙΤΙΑ

Η πολιτεία των καγιάδων

Είναι μια «πολιτεία» χτισμένη στους «καγιάδες» (σπηλιές) του βυζαντινού κάστρου του Διδυμοτείχου. Για πολλές δεκαετίες έμεναν εκεί περίπου 100 οικογένειες χριστιανών και μουσουλμάνων. Σήμερα έχουν απομείνει περίπου 20 –μόνο μουσουλμάνων– και, σε λίγο καιρό, θα έχουν απομακρυνθεί και αυτές με ένα πρόγραμμα που προωθεί ο Δήμος Διδυμοτείχου για την αξιοποίηση του βυζαντινού κάστρου.

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΚΟΡΑΗ-ΓΚΙΤΣΟΓΛΟΥ

Φωτ.: TSAKIRIS

Διδυμότειχο 1995. Η «πολιτεία» που είναι χτισμένη στην περιοχή του βυζαντινού κάστρου όπου να 'ναι μεταφέρεται. Το πρόγραμμα προβλέπει κατασκευή 50 κατοικιών για τους μουσουλμάνους που ζουν στους «καγιάδες» και στη γύρω περιοχή σε συνθήκες αυθαίρετης δόμησης. [...]

Η βόλτα στην «πολιτεία των καγιάδων» είναι εμπειρία ξεχωριστή. Οι προσόψεις των σπιτιών, άλλες από τσιμέντο και άλλες πλινθόκτιστες, είναι φρεσκοβαμμένες με έντονα χρώματα: γαλάζιο, πράσινο, καφέ. Όταν, όμως, οι φιλόξενες μουσουλμάνες σου ανοίξουν την πόρτα τους και περάσεις τις σκουπισμένες αυλές, φτάνεις στα πίσω «δωμάτια», που είναι οι ίδιες οι σπηλιές του κάστρου.

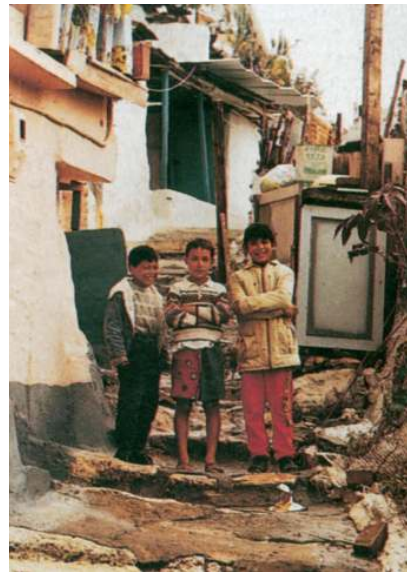
Φρεσκοβαμμένες κι αυτές στα εσωτερικά τους τοιχώματα, έχουν γίνει κρεβατοκάμαρες και κουζίνες μαζί. Με τη σόμπα να καίει και να ζεσταίνει κάνοντας υποφερτή την υγρή ατμόσφαιρα, με το ψυγείο να φαντάζει σαν έπιπλο, με την τηλεόραση να είναι ανοιχτή όλη μέρα. Γιατί, ναι, σε κάποια από αυτά τα «σπίτια» υπάρχει και ηλεκτρικό ρεύμα, ενώ τα άλλα βολεύονται με γεννήτριες.

«Εδώ, σ' αυτό το δωμάτιο μεγάλωσα» μου λέει ο Χασάν Μουχαμέρ, ιμάμης (χότζας) του Διδυμο-

τείχου και μου δείχνει το πίσω μέρος της μεγάλης σπηλιάς όπου ζει σήμερα μόνη της η 77χρονη μητέρα του Αζμέ (ο πατέρας του πέθανε και τα αδέρφια του μένουν αλλού). Ο ίδιος ήταν δάσκαλος – πρόκοψε στη ζωή του– κι έφυγε από τη γειτονιά των καγιάδων, αγόρασε δικό του σπίτι στην πόλη.

«Γέρασε πια η μάνα μου» λέει ο χότζας.

«Της ζητάω να 'ρθει να μείνει μαζί μας αλλά εκείνη αρνείται. Εδώ έζησα 50 χρόνια με τον πα-

«Ποτέ δεν είχαμε προβλήματα μεταξύ μας. Και οι παπούδες των παπούδων μας εδώ γεννήθηκαν».

τέρα σου, δεν αφήνω το σπίτι μου, μου απαντά. Άρρωστη είναι αλλά βλέπετε τι καθαρό που το 'χει;»

Εκεί μέσα στον καγιά έχει ζωντανές τις μνήμες μιας ολόκληρης ζωής η Αζμέ. Εκεί θέλει να περάσει και τα στερνά της. Κι ας τρέχουν νερά από τις σχισμές της σπηλιάς όταν βρέχει. Κι ας της λείπουν οι ανέσεις ενός κανονικού σπιτιού. Μ' αυτό είναι δεμένη συναισθηματικά και ξέρει ότι, όταν φύγει κάποια στιγμή για να πάει στις καινούριες κατοικίες που θα γίνουν, θα της στοιχίσει.

Η Ζεϊρά Ζεμπεκί ήρθε νύφη στον καγιά όπου, επίσης για δεκαετίες, έμενε η οικογένεια του άντρα της. Το μπροστινό μέρος του σπιτιού φαίνεται καινούριο –τα λεφτά ήρθαν από τη

Γερμανία όπου πήγαν να δουλέψουν κάποιοι από τους άντρες της οικογένειας. Αυτά τα δωμάτια όμως, φαίνονται κλειστά. Μέσα στη σπηλιά ζουν η Ζεϊρά με τα παιδιά της. «Κάθε εβδομάδα όλο και βάφω κάτι» λέει και ρίχνει μια ματιά στο φαγητό που ψήνει στη σόμπα. «Δύσκολη είναι η ζωή, νερό δεν έχουμε, το κουβαλάμε απ' έξω». Θέλετε να φύγετε από 'δω; τη ρωτώ. «Ό,τι πει το κράτος» απαντά.

Σ' έναν άλλο καγιά ζουν τρεις οικογένειες μαζί. Η Μπαϊράμ Μουλφατέ ήρθε νύφη κι αυτή εδώ και τώρα έχει να φροντίζει, εκτός από τα παιδιά της, την ηλικιωμένη πεθερά της και τον άρρωστο πατέρα της. Κι αυτή συνέχεια βάφει, βουλώνει σχισμές στους βράχους της σπηλιάς για να μην πέφτει το

νερό στα κρεβάτια τους. Κουράστηκε πια, θέλει να φύγει, να ζήσει αλλού πιο ανθρώπινα. [...]

«Είμαστε Έλληνες μουσουλμάνοι. Είμαστε αδέρφια με τους χριστιανούς...»

«Ποτέ δεν είχαμε πρόβλημα μεταξύ μας. Και οι παππούδες των παππούδων μας εδώ γεννήθηκαν.»

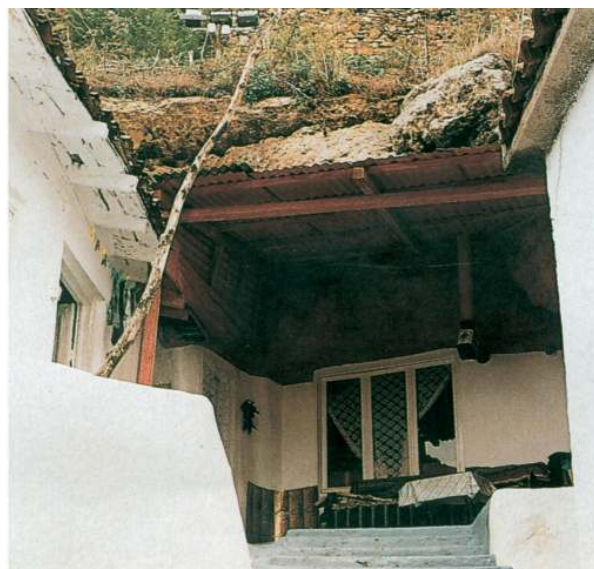
Ο ιμάμης Χασάν Μουχαμέρ με τον πρόεδρο Ντούμπα Αμέτ. «Εδώ μεγάλωσα», θα μας πει. Πρόκοψε όμως στη ζωή του και έφυγε από τη γειτονιά των καγιάδων για την πόλη. Να ζήσει πιο ανθρώπινα...

περ «Ε»,
εφημ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ,
17/12/1995

Ο ιμάμης Χασάν Μουχαμέρ με τον πρόεδρο Ντούμπα Αμέτ. «Εδώ μεγάλωσα», θα μας πει. Πρόκοψε όμως στη ζωή του και έφυγε από τη γειτονιά των καγιάδων για την Πόλη. Να ζήσει πιο ανθρώπινα.

Πίσω από τις βαμμένες με έντονα χρώματα προσόψεις των σπιτιών κρύβονται τα «δωμάτια» που είναι οι σπηλιές του κάστρου. Επικοινωνούν με τον «έξω» κόσμο, μέσω δορυφορικής...

Η πολιτεία των καγιάδων

1. Διαβάστε προσεκτικά το ρεπορτάζ (κείμενο 13) και διαλέξτε τη σωστή απάντηση:

- **Η πολιτεία των καγιάδων ονομάζεται έτσι γιατί:**
 - α. έχει σπίτια-σπηλιές.
 - β. έχει σκουπισμένες αυλές.
 - γ. είναι χτισμένη με τούβλα.
- **Οι σπηλιές του Κάστρου έχουν γίνει:**
 - α. μουσεία.
 - β. δωμάτια σπιτιού.
 - γ. σχολεία.
- **Στα σπίτια-σπηλιές φωτίζονται:**
 - α. με κεριά.
 - β. με ηλεκτρικό ρεύμα ή γεννήτριες.
 - γ. με κάρβουνο.
- **Οι οικογένειες που κατοικούν στους καγιάδες:**
 - α. πρέπει να φύγουν, γιατί η πολιτεία το ζητάει.
 - β. μπορούν να μείνουν για πάντα εκεί.
 - γ. μπορούν να φύγουν και να κρατήσουν τα σπίτια-σπηλιές.
- **Η πολιτεία τους προσφέρει καινούρια διαμερίσματα και οι οικογένειες:**
 - α. δε θέλουν να αφήσουν τα σπίτια τους.
 - β. θέλουν να αφήσουν τα σπίτια τους.
 - γ. άλλες θέλουν κι άλλες δε θέλουν να αφήσουν τα σπίτια τους.

2. Μήπως κάποιοι από εσάς και η οικογένειά σας αναγκαστήκατε για κάποιο λόγο να αφήσετε το σπίτι που μένατε για πολλά χρόνια; Γράψτε σε ένα άρθρο για την εφημερίδα του σχολείου:

- Πόσα μέλη έχει η οικογένειά σας.
- Πόσα χρόνια κατοικούσατε στο σπίτι εκείνο.
- Ποιες αναμνήσεις έχετε από το παλιό σπίτι.
- Πόσα και ποια δωμάτια είχε και αν είχε αυλή.
- Αν θυμάστε κάποιο σπουδαίο γεγονός της οικογένειάς που έγινε εκεί.
- Αν νιώσατε εσείς και η οικογένειά σας χαρά ή λύπη που το αφήσατε.
- Για ποιον λόγο φύγατε από το σπίτι.
- Αν θα θέλατε να γυρίσετε εσείς και η οικογένειά σας κάποια μέρα πίσω.

Συμβουλευτείτε και το κείμενο του ρεπορτάζ (κείμενο 13).

Χαμηλές Πτήσεις του Αρκά

Χαμηλές Πτήσεις του Αρκά

1. Πόσο καλά καταλάβατε την ιστορία που διαβάσατε; Κυκλώστε τη σωστή απάντηση:

● **Ο πατέρας θύμωσε με τον γιο του:**

- α. γιατί ο γιος του δεν του μιλάει.
- β. γιατί ο γιος λέει ψέματα στους φίλους του ότι ο πατέρας του τον αφήνει νηστικό.
- γ. γιατί ο γιος τρώει όλο το φαγητό και δεν αφήνει τίποτα για τον ίδιο.

● **Ο γιος λέει στους φίλους του ότι ο πατέρας του τον αφήνει νηστικό:**

- α. για να τον φιλοξενήσουν οι φίλοι του στο σπίτι τους.
- β. για να δικαιολογηθεί επειδή πηγαίνει πάντα αδιάβαστος στο σχολείο.
- γ. για να του δώσουν οι φίλοι του φαγητό.

● **Ο γιος κάθεται επάνω στο κεφάλι του πατέρα του:**

- α. γιατί ήξερε ότι ο πατέρας του θα θυμώσει και θα προσπαθήσει να τον κλοτσήσει.
- β. γιατί θέλει να δει πώς είναι ο κόσμος από ψηλά.
- γ. γιατί ο πατέρας του είχε πονοκέφαλο.

2. Με βάση τους διαλόγους και τα σκίτσα του κειμένου, διηγηθείτε την ιστορία στους συμμαθητές σας.

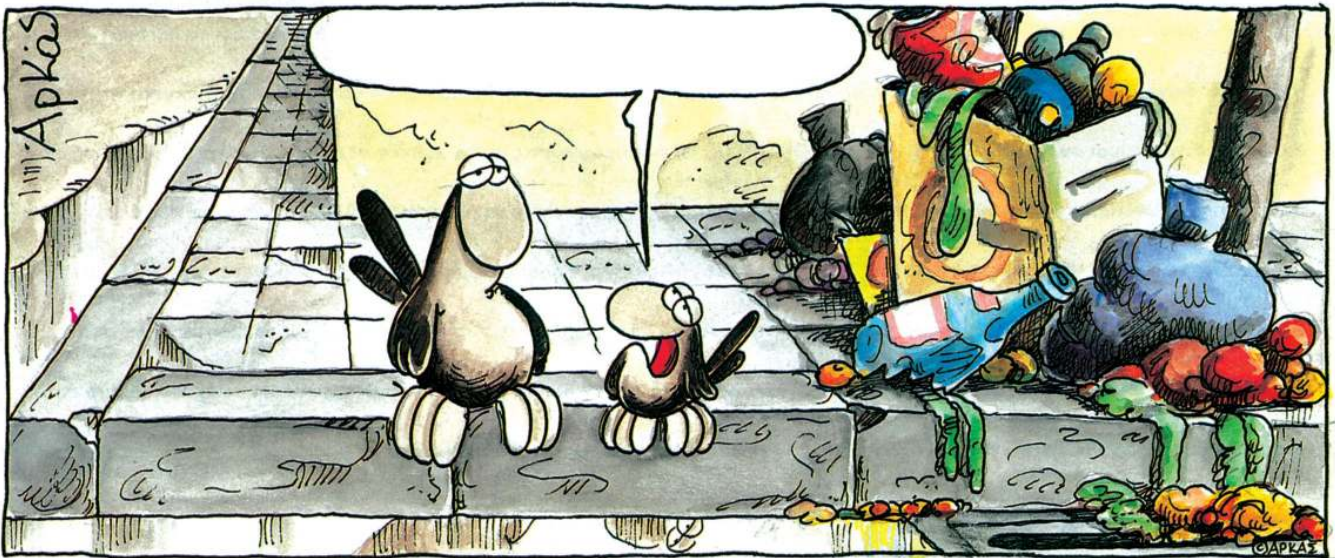

3. Μπορείτε να φανταστείτε τους διαλόγους που λείπουν στις εικονογραφημένες ιστορίες που ακολουθούν; Γράψτε τους στον κατάλληλο κενό χώρο.

Χαμπηές Πιτησεις του Αρκά

1

Χαμνιές ΠΤΗΣΕΙΣ του Αρκά

2

Χαμπηές ΠΤΗΣΕΙΣ του Αρκά

3

Χαμηλές Πτήσεις του Αρκά

4

ΠΟΥ! ΚΑΙ ΠΟΥ!

ΞΕΝΙΑ ΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

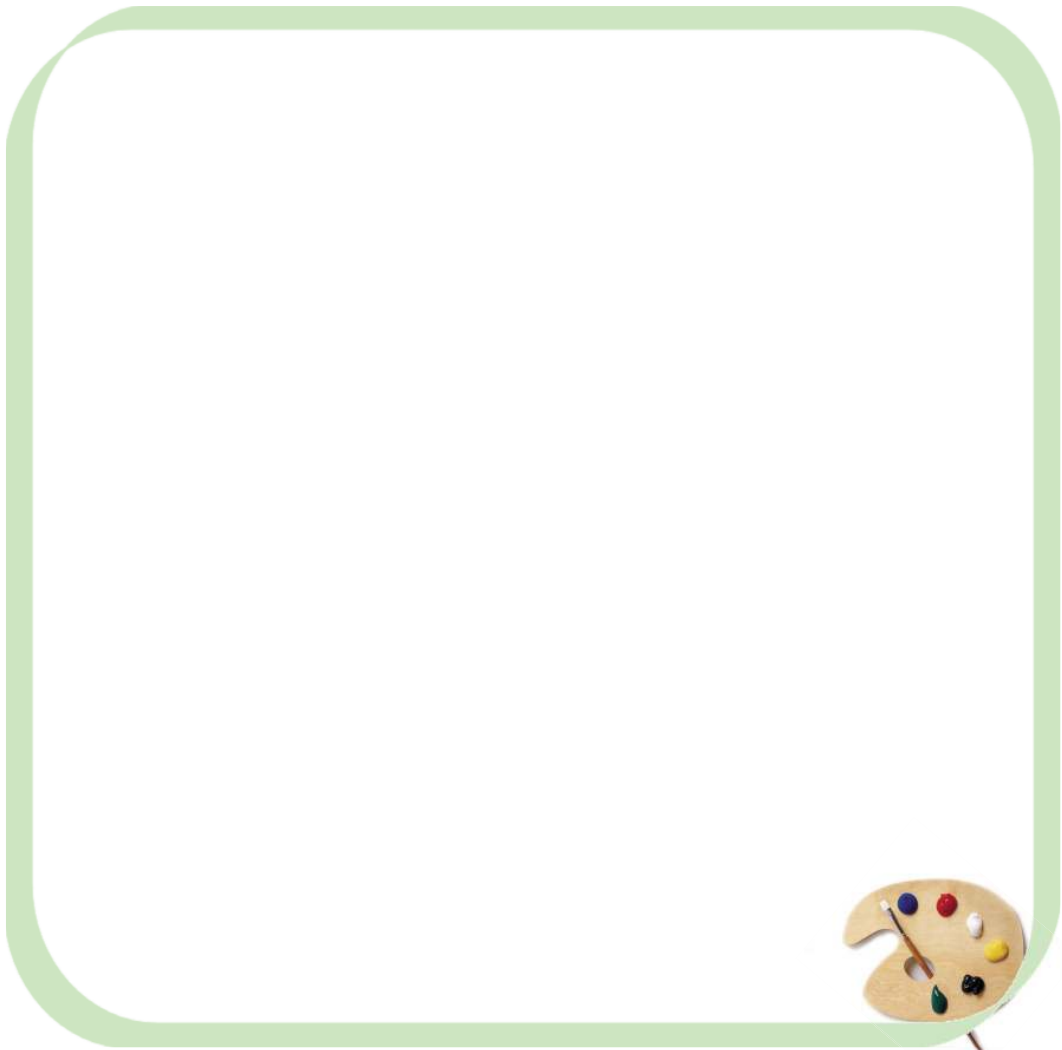
περ. «Ερευνητές», εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 15/3/03

Ξένιαστος κόσμος

Έρθε η δική σας σειρά να φτιάξετε σε εικονογραφημένη ιστορία κάποια αστεία συζήτηση ή κάποιο αστείο γεγονός που έχετε ζήσει με τους γονείς σας ή με τα αδέρφια σας. Ξεκινήστε ζωγραφίζοντας τους ήρωες της οικογένειάς σας. Έπειτα φτιάξτε μπαλόνια πάνω από τα πρόσωπα και ζωντανέψτε τα βάζοντάς τους λόγια. Καλή επιτυχία!!!

Οικογενειακή πινακοθήκη

Έντγκαο Ντεγκά

Μουζίλο

Έντγκαο Ντεγκά

Έδβιν Σπέκτεο

Μαξ Λίμπερμαν

Φραντζίσκο ντε Γκόγια

Ρέμπραντ

Πικάσο

Οικογενειακή πινακοθήκη

1. Τι θα λέγατε αν διοργανώνατε στην τάξη σας μια έκθεση ζωγραφικής με θέμα την οικογένεια σε διάφορες εποχές; Σας δίνονται κάποιες φωτοτυπίες από γνωστούς πίνακες ζωγραφικής για να ξεκινήσετε. Εσείς μπορείτε να βρείτε και δικό σας υλικό (άλλους πίνακες, παλιές οικογενειακές φωτογραφίες). Αναρωτιέστε τι θα πρέπει να κάνετε στη συνέχεια; Εμείς σας δίνουμε μόνο τα ονόματα των ζωγράφων. Εσείς πρέπει να βρείτε:

1) τίτλο για κάθε έργο

2) να γράψετε μια μικρή ιστορία για κάθε πίνακα (3 – 4 γραμμές).

Στην ιστορία μπορείτε να γράψετε ό,τι θέλετε (περιγραφή του πίνακα, μια μικρή φανταστική ιστορία των προσώπων που βλέπουμε κτλ.). Αν συγκεντρώσετε αρκετό υλικό, μπορείτε να τυπώσετε και προσκλήσεις για την έκθεση! Θα τις μοιράσετε σε όσους θέλετε να την επισκεφτούν! Μπορείτε ακόμα και να τη διαφημίσετε με αφίσα! Δείτε την πρόσκληση και την αφίσα που ακολουθούν για να πάρετε κάποιες ιδέες. Ξεκινήστε λοιπόν μαζεύοντας όσο περισσότερο υλικό μπορείτε και αφήστε τη φαντασία σας να σας οδηγήσει!

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Μελισσίων και το «Ωδείο Θαλής» σας προσκαλούν μικρούς και μεγάλους στην παράσταση του αγαπημένου μας παραμυθιού η «**Κοκκινόσκουφίτσα**» που θα παρουσιαστεί στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου, 17η Νοέμβρη και Αγ. Γεωργίου, την Κυριακή 30 Μαρτίου στις 19.00.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Π.Κ.
Κωστόπουλος Βασίλης

ΟΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ
ΠΑΝΕ ΠΑΝΤΟΥ

Η μέρα Τρίτης Ηλικίας έχει οριστεί η 1η Οκτωβρίου. Τι νομίζατε, ο παππούς και η γιαγιά μας δεν έχουν μερίδιο σε αυτήν τη μανία που έχει πιάσει τους ανθρώπους να χωρίζουν το ημερολόγιο σε παγκόσμιες ημέρες για το στιδτήριο; Έτσι, έχουν κι αυτοί μια παγκόσμια μέρα ολόδική τους. Αλλά εμάς τι μας αφορά, θα μπορούσατε να αναρωτηθείτε. Μα, τι λέτε, δε μας αφορά ο παππούς και η γιαγιά μας;

Κάτι ΠΙΑΡ

«Εξήντα χρόνων;
Μα φαίνεστε τόσο νέα
και γεμάτη ζωή!»

ΑΙΤΙΑΝΟ από παππούς και γιαγιά

της Τίνας Αυγοδοπούλου

Πιστεύετε ότι οι άλλοι πρέπει να
σέβονται την προσωπικότητά σας;
Η γιαγιά και ο παππούς σας το ίδιο!

Τρέλες με τη γιαγιά και τον παππού

Η γιαγιά και ο παππού σας το ίδιο!

Τα εγγόνια αλλά και η οικονομική εξασφάλιση είναι πολύ σημαντικά για τη ζωή ενός ηλικιωμένου ανθρώπου. Άραγε, όμως, είναι τα μοναδικά πράγματα που χρειάζεται προκειμένου να είναι ευτυχισμένος;

Όχι, βέβαια. Πολλοί ηλικιωμένοι παθαίνουν κατάθλιψη όταν έρθει η ώρα της σύνταξης επειδή φοβούνται ότι παύουν να είναι δημιουργικοί, ότι δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα πια. Επίσης, πολλοί ηλικιωμένοι αντιμετωπίζονται σαν ουδέτερα όντα, δίχως φύλο, σαν να μην είναι άντρες και γυναίκες: έτσι, όταν αποφασίσουν, για παράδειγμα, να παντρευτούν πέφτουμε από τα σύννεφα και δεν

είναι λίγες οι φορές που γίνονται είδηση στα μέσα ενημέρωσης. Τέλος, πολλοί ηλικιωμένοι παρουσιάζονται σαν άνθρωποι που έχουν συνεχώς προβλήματα υγείας ή εξαρτώνται πλήρως από τις οικογένειές τους. Όμως, η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική: πολλοί ηλικιωμένοι ζουν τελείως ανεξάρτητα και, μάλιστα, συχνά βοηθούν οικονομικά τα παιδιά τους: όσο για τα προβλήματα υγείας....

Θυμάμαι τον παπού μου, τον Ευάγγελο, σε ηλικία 90 ετών να ανεβαίνει στις λεμονιές ή στο αγωνιαστικό μου ποδήλατο για μια βόλτα στις ανηφοριές της Νέας Σμύρνης.

Θέλω να γίνω σείχις στη θέση του σείχη!

Οι ηλικιωμένοι δεν αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο σε όλη τη Γη. Για παράδειγμα, στη Μέση Ανατολή η μεγάλη ηλικία αντιμετωπίζεται ως το άδρασμα μιας ζωής, σαν ένα σύνολο εμπειριών, δηλαδή, που είναι ιδιαίτερα χρήσιμες για την κοινωνία στην οποία ζει κάθε άτομο. Για παράδειγμα, η λέξη σείχις (sheik στα αραβικά), την οποία χρησιμοποιούμε για τους αρχόντες, στην κυριολεξία σημαίνει «μεγάλος άντρας». Στην Ιαπωνία, οι μεγάλες γυναίκες –ειδικότερα οι χήρες– διαθέτουν αυξημένη ελευθερία: συμμετέχουν σε δρασκευτικές τελετές ισότιμα με τους άντρες και στη λήψη πολιτικών αποφάσεων, ενώ απολαμβάνουν τη φροντίδα ολοκληρης της οικογένειας.

Οι άνθρωποι μαραινούνται όταν δεν τους επιτρέπεται να ζήσουν όπως επιθυμούν. Όταν κάνουν μόνο ό,τι πιστεύουν οι άλλοι ότι θα έπρεπε να κάνουν. Αυτό ισχύει για όλους τους ανθρώπους, και σε «όλους τους ανθρώπους» χωράνε και ο παππούς και η γιαγιά μας. Από τους οποίους ζητάμε να μας δείχνουν κατανόηση και αγάπη, να μας φροντίζουν, να μας κάνουν τα χατίρια, να μας υπερασπίζονται, να μας παίρνουν δώρα, να παίζουν μαζί μας, να μας λένε ιστορίες και παραμύθια.

Με άλλα λόγια, ο παππούς και η γιαγιά είναι ανεκτίμητος θησαυρός. Λέτε να δέλου οι αυτοί να τους δείχνουμε αγάπη και κατανόηση, να τους φροντίζουμε, να τους κάνουμε τα χατίρια, να υπερασπιζόμαστε τις αποφάσεις τους, να τους παίρνουμε δώρα, να παίζουμε μαζί τους, να τους λέμε τις ιστορίες και τα παραμύθια που μαθαίνουμε; Μπορεί να, μπορεί και όχι. Πάντως, θα είχε ενδιαφέρον να τους ρωτήσουμε: αν μπορούσαν αύριο να κάνουν κάτι τελείως τρελό, τι θα ήταν αυτό; Η γιαγιά μου η Κούλα δε ζει πια για να τη ρωτήσω, αλλά... μπορεί και να ήθελε να κάνει ένα ταξίδι στο φεγγάρι – η γιαγιά μου ήταν πάντα ταξιδιάρρα!

«Εξήντα χρόνων;
Μα φαίνεστε τόσο νέα
και γεμάτη ζωή!»

Σας ακούγεται σαν κομπλιμέντο; Κι όμως, γιατί μόλις μεγαλώσει κανείς λίγο παραπάνω θα πρέπει ντε και καλά να φαίνεται νεότερος ή νεότερη; Σίγουρα σ' αυτό έχουν βάλει το χεράκι τους και οι διαφημίσεις: κρέμες και κρεμούλες προκειμένου να κρύψουμε ρυτίδες κι ένα σωρό άλλα προϊόντα που θα μας βοηθήσουν να καλύψουμε την ηλικία μας.

Μήπως ξεχνάμε συνεχώς ότι κάθε ηλικία έχει τις δικές της χαρές και τα δικά της δικαιώματα;

Άνθρωποι σε κουτάκια

Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές «τοποθετούμε» τους ανθρώπους σε κουτάκια λαμβάνοντας υπόψη ορισμένα χαρακτηριστικά τους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο συχνά βάζουμε στην άκρη ή ξεχνάμε τελείως ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά, που γι' αυτούς μπορεί να είναι πιο σημαντικά. Λέμε, για παράδειγμα, ότι σε όλα τα αγόρια αρέσει το ποδόσφαιρο ή ότι σε όλα τα κορίτσια αρέσει το μπαλέτο. Οπότε, όταν ένα αγόρι προτιμεί το μπαλέτο ή ένα κορίτσι το ποδόσφαιρο, τα αντιμετωπίζουμε ως περίεργα όντα και δεν είναι λίγες οι φορές που τα κοροϊδεύουμε για την επιλογή τους. Αυτό ισχύει για όλες τις ηλικίες. Για παράδειγμα, λέμε ότι οι γιαγιάδες πλέκουν ρούχα για τα εγγόνια τους, οπότε κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τη γιαγιά της Αναστασίας που οδηγεί μηχανή για να πάει στο γυμναστήριο, κι ας είναι 71 ετών. Μμμ, δύσκολη η ζωή για τις γιαγιάδες μας.

Οι μεγάλοι συνεχώς γκρινιάζουν

Αν παρατηρήσετε τους χαρακτηρισές κάποιων ηρώων στην τηλεόραση –και εννοώ αυτούς που είναι κάποιας ηλικίας, ας πούμε από 65 και πάνω–, θα δείτε ότι συχνά παρουσιάζονται με τον ίδιο τρόπο, σαν να τους έχουμε βγάλει φωτοτυπία. Θα λέγαμε ότι είναι σαν να το έχουν σκάσει από το ίδιο κουτάκι. Μια γιαγιά που κουτσομπολεύει, ένας παππούς που ξεχνάει συνεχώς και τα κάνει μαντάρα, η γιαγιά και ο παππούς που μονίμως τρώγονται μεταξύ τους ή, γενικά, κάποιος ηλικιωμένος που ζει μόνο για τα παιδιά και τα εγγόνια του. Είναι ζωή αυτή;

Ο παππούς και η γιαγιά

1. Διαβάστε προσεκτικά το άρθρο της εφημερίδας (κείμενο 17) και διαλέξτε τη σωστή απάντηση:

- **Η μέρα που γιορτάζουν οι παππούδες και οι γιαγιάδες όλου του κόσμου είναι:**
 - α. η 15η Δεκεμβρίου και λέγεται μέρα Δεύτερης Ηλικίας.
 - β. η 1η Οκτωβρίου και λέγεται μέρα Τρίτης Ηλικίας.
 - γ. η 1η Οκτωβρίου και λέγεται μέρα Τρίτης Ευκαιρίας.

- **Οι διαφημίσεις βοηθούν τους ηλικιωμένους ανθρώπους:**
 - α. να ντρέπονται για την ηλικία τους και να προσπαθούν να την κρύψουν.
 - β. να δείχνουν την ηλικία τους χωρίς ντροπές.
 - γ. να δείχνουν πιο νέοι.

- **Οι άνθρωποι πιστεύουν πως όλες οι γιαγιάδες του κόσμου μόνο πλέκουν και λένε παραμύθια. Αυτή η άποψη:**
 - α. είναι μια σωστή άποψη, γιατί έτσι γίνεται στην καθημερινή μας ζωή.
 - β. είναι μια λάθος άποψη, γιατί κάθε άνθρωπος, σε οποιαδήποτε ηλικία κι αν βρίσκεται, έχει διάφορα ενδιαφέροντα.
 - γ. είναι μια σωστή άποψη, γιατί έτσι μάς παρουσιάζουν τις γιαγιάδες τα παραμύθια που διαβάζουμε.

- **Οι γιαγιάδες και οι παππούδες είναι άνθρωποι που:**
 - α. γκρινιάζουν συνέχεια, έχουν πάντα προβλήματα υγείας και ξεχνούν συνεχώς.
 - β. δεν μπορούν να προσφέρουν τίποτα και δεν έχουν άλλα ενδιαφέροντα εκτός από τα εγγόνια τους.
 - γ. μπορούν και ζουν με δικά τους χρήματα, βοηθούν με πολλούς τρόπους τα παιδιά και τα εγγόνια τους και έχουν πολλά ενδιαφέροντα.

- **Η άποψη των ανθρώπων για τους ηλικιωμένους:**
 - α. είναι ίδια σε όλο τον κόσμο.
 - β. αλλάζει από τόπο σε τόπο.
 - γ. είναι ίδια μόνο για τις γυναίκες.

2. Διαβάστε το τελευταίο κομμάτι του άρθρου. Έπειτα ρωτήστε τις γιαγιάδες σας και τους παππούδες σας τι τους αρέσει και τι τους ενδιαφέρει να κάνουν. Γράψτε τα σε ένα χαρτί και παρουσιάστε τα στην τάξη σας. Ύστερα συγκρίνετέ τα με αυτά των συμμαθητών σας. Βρίσκετε διαφορές ή ομοιότητες στους παππούδες και στις γιαγιάδες σας; Τέλος, γράψτε ένα άρθρο για τη σχολική εφημερίδα όπου θα παρουσιάζετε τα ενδιαφέροντα, τις ασχολίες και τα όνειρα των παππούδων και των γιαγιάδων.

3. «Αν μπορούσαν αύριο να κάνουν κάτι τελείως τρελό, τι θα ήταν αυτό;...» Ρωτήστε κι εσείς τους παππούδες και τις γιαγιάδες σας και βοηθήστε τους να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα!!!

